

PIARISTÁK

MA
A NEVELÉS ÁLTAL
EVANGELIZÁLUNK

A MAGYAR PIARISTÁK LAPJA | X.évfolyam I.szám | 2020. tavasz

INGYENES

PIARISTA
PEDAGÓGIAI
MEGÚJULÁS

HIVATÁS
NYESTE PÁL SP

TÁVOKTATÁS
A TARTOMÁNYBAN

LÉVAY IMRE SP
A LAPSZERKESZTŐ

Túrmezei Erzsébet:
TAVASZI DAL

Most már tavasz lesz.
Olyan e pár szó,
mint egy mosolygó,
zöldselymű zászló.
Fürdik a napnak
fény sugarában.
Tavaszi szellő
lengeti lágyan.

Testvérem, várlak.
Testvérem, jöjj el!
Tele a szívem
életörömmel,
rügyfakadással,
sugárral, dallal.
Tele van édes,
szent diadallal.

Melegen amint
pezsdül a vére,
ráismersz még az
ősz betegére?
Ó, csoda volt az!
Borongás, bánat,
tűnt a szavára
élet Urának.
Rügyek fakadtak,
bimbók hasadtak,
leheletére
égi tavasznak.

Földi sugára
égi csodának:
testvérem, jöjj el!
Hívlak és várlak.
Lelki tavaszról
légy te ígéret,
ha majd minden szív
fényre így éled
napsugarára
jézusi szónak:
s tavasza jó el
a Megváltónak.

BEKÖSZÖNTŐ

VALÓBAN FELTÁMADT!

Az idej, szinte minden szempontból rendkívüli húsvét talán lehetőséget ad arra is, hogy megértsünk valamit abból, amit a tanítványok átélhettek Jézus halála után.

Jézus első tanítványait érthető módon sokkolta szeretett mesterük **elfogása, megkínzása és kivégzése**. Persze utólag – ahogy az evangéliumokban már olvashatjuk – ők is emlékezetükbe idézték, hogy **Jézus** beszélt nekik erről, próbálta őket felkészíteni arra, ami bekövetkezett, de ők – megint csak érthető módon – nem hallották meg ezeket a szavakat **Jézustól**, csak utólag, visszaemlékezve értették meg, miről is beszélt a mester.

Arra számítottak, hogy **továbbfolytatódik Jézussal az életük**, abban a baráti, testvéri légkörben, amelyet tőle tanultak. Vele valahogy minden olyan világosnak és egyértelműnek tűnt. Talán gondoltak arra, hogy majd lesz valami nagy változás, hiszen a **Messias** eljövetelehez a zsidók rendkívüli változások bekövetkezését kapcsolták, de persze ők sem tudták, hogyan fog mindez végbemenni.

Addigi életüknek azonban hirtelen és brutálisan **vége lett nagypénteken**. Az addig általuk ismert jézusi tanítványság világa összeomlott, ők pedig ott maradtak teljes bizonytalanságban és félelemben. Nem tudták, mi tévők legyenek. Ebben az állapotban érte őket a **feltámadás**: eleinte ezzel sem tudtak mit kezdeni, de Isten türelme és irgalma kiemelte őket ebből az állapotból, s **Jézus tanúivá és apostoláivá** váltak.

Talán merész magunkat az apostolokhoz hasonlítani, és nem is mindenben áll meg az összehasonlítás (hiszen mi nem a mesterünket és barátunkat vesztettük el váratlanul), de abban mindenképpen osztozunk az apostolokkal, hogy a mi **megszokott világunk** is hirtelen és brutálisan **semmivé lett**. Reakcióink is hasonlóak az apostolokéhoz: **félelem és bizonytalanság**: mi lesz most, mi vár ránk? Az igazi kérdés azonban az,

vajon mi is tudunk-e úgy élni **Isten irgalmával** és **türelmével**, mint a tanítványok, a válságban mi is felismerjük-e, mire hív minket **Jézus**, vagy csak megpróbáljuk valahogy kivárni, hogy elmúljon ez a nehéz időszak.

Az idej **húsvét** megfosztott sok megszokott és szeretett dologtól, de a lényegtől nem: **az Úr valóban feltámadt, közöttünk jár, csak fel kell ismernünk** őt.

Adja Isten, hogy mindannyian felismerjük őt és lángra lobbanjon a szívünk!

SZILVÁSSY LÁSZLÓ SP
tartományfőnök

„...ÉS AZ ÉN SZOMBATJAIMAT MEGTARTSÁTOK!” (LEV 19,3)

Czeplédi Zsolt SP, a szegedi piarista gimnázium tanára a 2019/2020-as tanévet szombat-éven töltötte: először a granadai, majd a sátoraljaújhelyi piarista közösség életéhez csatlakozott. E mozgalmas és gazdag időszakról írt személyes hangvételű beszámolót. A 2019/2020-as tanévet szombatévként töltöm: megszokott szegedi közegemtől távol- ságot véve töltöttek szombat-éven, tapasztalatszerzésre, tanulásra, testi-lelki megújulásra fordítom az engem elengedőktől ajándéka kapott időt. Karácsonyig egyik granadai piarista közösségünkben éltem, február közepétől pedig sátoraljaújhelyi testvéreimhez kapcsolodom. Közben részt vettem Rómában egy nemzetközi – 45-60 év közötti szerzeteseknek kínált – piarista képzésen. A sok eseményből, élményből, találkozásból lepárolt szombat-esszenciából szeretnék megosztani veletek néhány gondolatot.

1. A négy kontinensre kiterjedő piarista világban mindenütt otthon érezheted magad! Kell a közös nyelv – a spanyol-angol-francia trióból inkább kettő... –, de azután megtapasztalod, hogy Kalazancius mennyire összeköt minket. Egy-egy osztályterem, tanoda vagy gyermekotthon a granadai Cartujában, az ecuadori Santo Domingo de los Tsáchilasban, a mozambiki Minheuenében vagy épp Sátoraljaújhelyben – a kulturális különbségek dacára – ugyanaz az ismerős és otthonos tér, hasonló helyzetekkel, örömmel és kihívásokkal. Cartujai iskolánk délutáni Trasteveréje és a sátoraljaújhelyi tanoda világa elképesztően közel áll egymáshoz: lehetőséget kínál a társadalom peremére szorult gyerekek számára, felkelteni az érdeklődésüket; meggyőzni őket arról, hogy sokkal többre képesek, mint amit gondolnak magukról...
2. A globális piaristaságon belüli kulturális – nyelvi, szokásbeli stb. – különbségek nem elhanyagolható kihívást jelentenek a „határátlépők” számára. Miközben Ferenc pápa és generális atyánk egyaránt a „kilépésre!” [kizárásra, megnyílásra, növekedésre, párbeszédre] hív minket, a kultúrák köziség nem kevés jó szándékot és rugalmasságot igényel mind a befogadó közegetől, mind a kívülről érkezőtől (https://piarista.hu/sites/piarista.hu/files/A_generalis_atya_levele_2016_09_Kifel%C3%A9_haladva.pdf). Cartujában egy baszk, egy andalúz, egy filippinó és egy magyar piarista élte ennek a kalandnak a dinamikáját – s magam mint „közel-külföldi” többször tudtam közvetíteni Európán kívüli rendtársam és a helyiek között.
3. A piaristaságunkat nem csak megélni érdemes, de ünnepelni is – újra meg újra hálat adni a hivatás ajándékáért Kalazanciusnak, karizmánk első letéteményesének, és Istennek, az Ősforrásnak. Felemelő élmény volt Pamplonában több százan együtt ünnepelni az Emmausz rendtartomány napját, Sevillában több tucatnyi fiatallal a Kalazancius Mozgalomhoz tartozás örömeit, Granadában a patrocínium ünnepét vagy Rómában négy földrész piarista szerzeteseivel a megszentelt élet napját.
4. Rendalapítónk a Lélekre nyitottan, a valósággra érzékenyen és a vargabetűktől sem félve járta élete útját gyermekek korától kezdve, mígnem negyvenéves (!) korára megtalálta Krisztus szolgálatának számára legjobb módját a szegény gyermekek szolgálatában. A rend és a tágabb piarista közösség ebben a folyamatos útkeresésben, megújulásban él. Ezt tükrözi a cartujai – vagy bármelyik – iskolánk pedagógiai innovációra való törekvése, a hazai „új szövetség Kalazanciussal” nagy ívű programja és az egyetemes rend célkitűzései. Negyvenkilenc évesen újra megerősödtem és elmélyültem abban a tudatban, hogy engem is erre a Lélek-vezette folyamatos belső alakulásra hív Kalazancius és Jézus Krisztus, aki maga az Út, az Igazság és az Élet.

CZEGLÉDI ZSOLT SP

A PIARISTA REND NAGYOBB ELŐJÁRÓINAK TALÁLKOZÓJA SZENEGÁLBAN

2020. február 10. és 14. között tartották a piarista rend nagyobb előjáróinak találkozóját Szenegál fővárosában, Dakarban. A programon Szilvási László magyar tartományfőnök és Urbán József generális asszisztens, India viceprovinciális is részt vett.

A tanácskozás során többek közt a különféle generális bizottságok és az egyes tartományok vezetői beszámoltak a legfontosabb projektekről és az általuk végzett munkáról. A találkozó témái közt szerepelt a „kilépő piarista rend” projekt, a képzésért felelősök nyári találkozója, a piarista színódu, az interkulturalitás, a piarista rend afrikai és globális szintű kihívásai, a 48. egyetemes káptalanra vonatkozó tervek bemutatása, a folyamatos képzés direktóriuma, az új alapítású helyek projektjeinek bemutatása, az ázsiai jelenlétek hivatásgondozása. A program lehetőséget adott a kulturális találkozások és ismeretszerzés mellett a reflexióra, megosztásra és megújulásra is.

SZATHMÁRY MELINDA

300 ÉVES A SZEGEDI PIARISTA GIMNÁZIUM

A piaristák magyarországi családjának újabb tagja ünnepli idén 300. születésnapját. A váci, kecskeméti és budapesti iskolák után néhány évvel fiatalabb testvérük, a Dugonics András Piarista Gimnázium is eljutott e kerék évfordulóiig. 2020. február 20-án előadással, ünnepi szentmisével, élőképpel és jubileumi tortával emlékezett meg az intézmény nevelői és szerzetesi közössége, egykori és jelenlegi diákjai az elmúlt három évszázadról. (Az iskola beszámolója a 29. oldalon olvasható.)

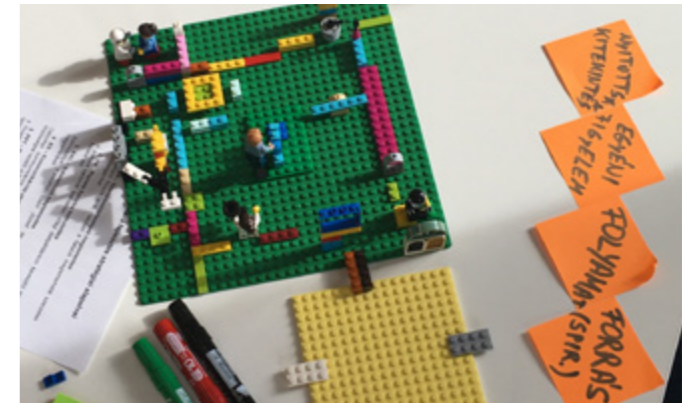
AZ FSZK ÚJ ELNÖKE SZILVÁSI LÁSZLÓ SP

2020. március 3-án a Férfi Szerzeteselőjárók Konferenciája Szilvási László piarista tartományfőnököt választotta meg elnökévé a konferencia kétnapos találkozásán Péli-földszentkeresztben, a szalézi

rend lelkigyakorlatos házában tartott rendes tavaszi ülésén. Elnökválasztásra azért volt szükség, mert az eddigi elnök, Dobszay Benedek OFM, befejezte tartományfőnöki munkáját. A mostani kinevezés egy évre, a következő tisztújításig szól.

SZAKMAI MŰHELYTALÁLKOZÓ

Az EFOP-3.2.5-17-2017-00032 „Kompassz”- pályaaorientáció fejlesztése a piarista iskolákban elnevezésű pályázat keretében 2020. március 4-én hivatáskultúra és életpálya-tervezés témakörben szakmai műhelytalálkozót tartottunk, amelynek fókuszában a stratégiai tervezés állt. A Piarista Központban tartott rendezvényen hét piarista intézmény képviselőjében tizenkét fő vett részt a tartományból. A résztvevők megismerkedtek a témában készült kérdőíves kutatás eredményeivel, amelyek alapján szempontokat gyűjtöttek a kutatás folytatásához és

kiegészítéséhez tervezett fókuszcsoportos interjúkhoz. Ezt követően három kiscsoportban tovább dolgoztak az életpálya-tervező intézményi legómodelleken, mely tevékenységhez az újonnan csatlakozó résztvevők is könnyen kapcsolódni tudtak, és friss szemmel, új meglátásokkal gazdagították az egyes készülő „prototípusokat”.

MEGÚJULT AZ EMMAUSZ MOBILTELEFONOS APPLIKÁCIÓ

Nagyhét óta elérhető a világhálón az Emmausz applikáció megújult változata, amely a napi evangéliumot tartalmazza piarista szerzetesek elmélkedéseivel. Az alkalmazás egésze, az evangéliumok megjelenítése modernebb, letisztultabb designt kapott, az imagyűjtemény pedig új imádságokkal gazdagodott.

Az alkalmazás ingyenesen letölthető a Google Play Áruházból Androidos, valamint az Apple AppStore-ból iOS rendszerű készülékekre.

Android: <https://play.google.com/store/apps/details?id=hu.piarista.emmausz>
iOS: <https://apps.apple.com/us/app/emmausz/id1469035966?ls=1>

SZATHMÁRY MELINDA

**HANGSZERBESZERZÉSI PROGRAM A DUGONICS ANDRÁS
PIARISTA GIMNÁZIUMBAN**

A Piarista Rend Magyar Tartománya a 2019-es tanévben az EMMI részéről 4.255.000 Ft célzott támogatásban részesült, melyet a **szegedi piarista gimnázium alapfokú művészeti iskolája** használt fel. A hangszercsere programnak köszönhetően mind a diákok, mind a pedagógusok immár második alkalommal juthattak **új hangszerekhez**, emellett korábbi, kedves hangszereiket is **felújíthatták** 2019. december 31-ig bezárólag. Az intézményben két pianínót, három elektromos zongorát, egy hordozható elektromos zongorát, hat tanuló gitárt és egy tanári gitárt, négy különböző méretű csellót, egy brácsát, két hegedűt, egy nagybőgőt, három kobozt, egy ütőgar-dont, és nyolc furulyt sikerült vásárolni.

SZATHMÁRY MELINDA

PIARISTA PERCEK – SZERZETES A KILÁTÓBAN

„Sose gondoltam, hogy öt másik emberrel a digitális térben fogok imádkozni!”, „Maradtak jó gondolatok vasárnapról!”, „Nagyon kell a közösség érzése, az együttlét, kellene a találkozások!” - ezek a mondatok a **Piarista Kilátó Központ** szokásos reggeli vezetői egyeztetéseinek egyikén

hangzottak el. Ahogy a legtöbb intézet, cég, szervezet, közösség életében ezekben az időkben: a **digitális térben**, valamelyik videokonferencia program felületén. A kimondott mondatokkal megfogalmazódott a hetek óta, a bezártságban megszületett vágy: **most különösképp kell kapaszkodó, kell közös felület, kell imádság és kell a megtartó lelkiség!**

Ez hívta életre a **Piarista Kilátó Központ** új videós sorozatát, amely a **Piarista Percek - Szerzetes a Kilátóban** elnevezést kapta. A **Guba András** piarista szerzetes gondolataiból merítő anyagok kapcsán szabadnak gondoljuk magunkat: mind a stílust, mind a technikai kivitelezést illetően. Egyetlen szándékunk van: **szeretnénk erősíteni és közvetíteni a segítő és megtartó piarista lelkiséget**, különösen ezekben a nehéz időkben.

Ezúton is, jó szívet ajánljuk a **Kilátó** web-, és Facebook oldalán megtalálható videókat:

<https://www.kilato.piarista.hu/piarista-percek/>

OBREZÁNY ÉVA

PIARISTA TV INDULT NAGYKANIZSÁN

2020. április 8-án indították útjára **PIARISTA TÉVÉ** néven új kezdeményezésüket a **nagykanizsai piarista iskola** vezetői, pedagógusai.

Az intézmény tanárainak, diákjainak és a szülőknél szóló csatorna célja, hogy **személyes találkozók nélkül segítse a kapcsolattartást** a járványhelyzet idején. Az új platformon a fiatalok nem csak a tananyaggal, hanem lelkiséggel kapcsolatban is kérdezhetik a pedagógusokat, szerzeteseket.

FORRÁS: KANIZSATV.HU

Köszöntő

A Piarista Rend Magyar Tartománya sok szeretettel köszönti „kerek évfordulós” születésnaposait. Az Úr kegyelme és szeretete kísérfje őket végig életútjukon, adjon nekik töretlen hitet, bizalmat, szerető közeget és jó egészséget.

55

NÁDUDVARI MIKLÓS
1965. MÁJUS 8.

60

NYESTE PÁL
1960. MÁRCIUS 30.

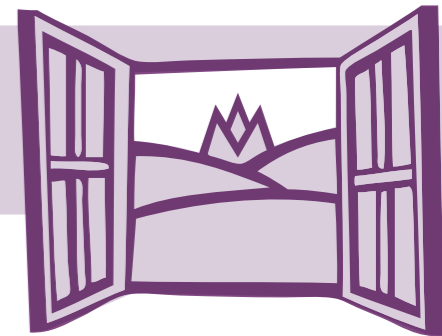
60

VEREB ZSOLT
1960. ÁPRILIS 16.

kisABLAK

a múltra

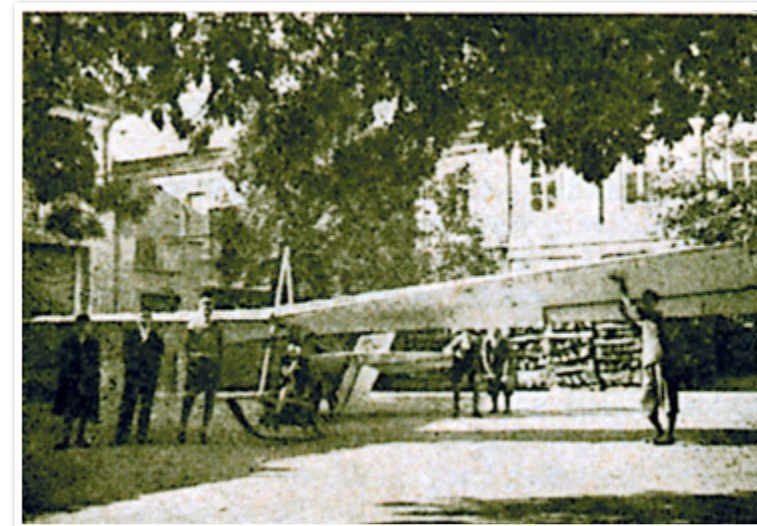

A rendtartomány gyűjteményei, a Könyvtár, a Levéltár és a Múzeum olyan nyomtatott, írott és tárgyi emlékeket őriznek, amelyek kaput nyitnak Magyarország és a piarista iskolák múltjába. Néha azonban a kisablakon is be lehet kukucskálni.

KOLTAI ANDRÁS

A REPÜLŐ PIARISTA

A veszprémi gimnáziumi önképzőkör **repülő-szakosztályát** 1926 januárjában hozta létre az iskola egykori diákja és akkori matematika-fizika szakos tanára, a magyarpolányi születésű **Ferenczi Zoltán** piarista. Irányításával a VI. osztályos diákok a második emeleti cserkészotthonában nemcsak **repülőgép-modelleket**, hanem egy egyszerű **vitórlázó-repülőgépet** is építettek. A **Kócsag**, az ország „**első motornélküli repülőgépe**” 12 méter szárnyhosszúságú, 96 kg súlyú, fenyőfából készült szerkezet volt. Első alkalommal a **jutasi mezőn** repültek vele 1926. július 27-én. A veszprémi repülésnek azonban nem volt folytatása, mert **Ferenczit** 1926 nyarán Budapestre helyezték. A **Kócsag** 1943-ig maradt egyben. Akkor az **Aero-kör** tagjai lefényképezték a gimnázium udvarán, majd szétszedték, hogy kisebb modelleket építhessenek belőle. Repülésre ugyanis akkor már alkalmatlan volt, „mert alkotórészei nem hitelesített anyagból készültek”.
[A veszprémi piarista gimnázium értesítője, 1943/1944, 24.]

1926

EGYMILLIÓ FONTOS BANKJEGY

Forrai István egyike volt a letehetségesebb piarista zenészeknek, akinek azonban tragikusan kevés idő, mindössze 32 év adatott. Két évet tanított éneket a kecskeméti piarista gimnáziumban, miközben 1959-ben zeneszerzői diplomát is szerzett. Legnagyobb sikerét 1960 farsangján aratta a diákotthon lakói által bemutatott **Egymillió fontos bankjegy** című kisoperettjével. A **Mark Twain** által írt történet [amelyből 1916-ban **Korda Sándor** rendezésében fekete-fehér, 1953-ban pedig **Gregory Peck** főszereplésével színes film is készült] egy fogadásról szól: lehetséges-e egy hónapig megélni a századfordulós Londonban egy értékes bankjegyből, anélkül, hogy abból költene az ember. Kiderül, hogy lehetséges, sőt a főhős, **Henry Adams** a szerelmet is megtalálja... **Forrai** maga rendezte zenés darabját, amely „nemcsak a fülhöz, hanem a szemhez, szívhez, fantáziához szól”, csöppnyi felüdülést nyújtva a levert forradalom utáni kilátástalan években, és példát adva az udvarolgtatni kezdő fiúk számára arról, hogy milyen az igazi szerelem.
[A kecskeméti piarista iskola fényképgyűjteménye]

KOLTAI ANDRÁS

1960

NYESTE PÁL SP, EGY „EMBER A HATÁRON”

Matematika-fizika szakos tanár, iskolaigazgató, az Országos Köznevelési Tanács Tagja, a tartományi Pedagógiai Bizottság tagja, KIDS-elnök, a Piarista Borverseny zsűrijének oszlopos tagja, házfőnök, lelki vezető... Ki gondolná, hogy a kortalan megjelenésű, mezőkövesdi születésű Nyeste Pál idén márciusban töltötte be 60. életévét, aki több mint három évtizede szolgálja a piarista rend kötelékében szerzetestanárként és papként Jézus Krisztust. Az országban a közel két hónapja tartó járvány idején virtuális vendégségben jártam nála jelenlegi állomáshelyén, Mosonmagyaróváron.

Tavaly érkezett hét esztendőnyi nagykanizsai igazgatóság-ból Mosonmagyaróvárra és Hédervárra, ahol elsősorban házfőnökként és tanárként tevékenykedik. Ezt megelőzően Vácott volt intézményvezető 1999-től, 1988-tól pedig Budapesten tanított a piarista gimnáziumban. Mit hozott magával e különböző jellegzetességekkel rendelkező helyekről, s részben eltérő szerepkörökből?

Budapesten határozottan a piaristák klasszikus oktató-nevelő hivatásának éltem. Tanítottam, közösséget szerveztem diákokból, szülőkből; kirándulásokra, túrákra vittem őket, majd családokat látogattam. Vác egyrészt az iskolában megvalósuló rendszerváltozás, növekedés, épületünk birtokba vétele és felújítása, az „iskola a város szívében” projekt megvalósulása miatt fontos számomra. Másrészt, ez a város a találkozások helyévé vált. Nemcsak életterem lett, hanem maga az élet ebben a mulandó világban. Nagykanizsán kis, 2-3 fős szerzetesi közösségben éltünk, és nagy intézményi tágasságban, ahol óvodás kortól végigkísérhettük piarista növendékeink fejlődését. Itt találkoztam intézményi szinten először a szegények szolgálatának piarista karizmájával. (A szegénységet nemcsak anyagi téren értem.) Húszévesi igazgatói szolgálat után érkeztem jelenlegi helyemre, ahol házfőnökként, plébániai kormányzóként és tanárként vagyok jelen. Nagyon szeretem Hédervárt, a Szigetköz gyöngyszemének tartom, ahol nyolc hónap után megtapasztaltam: piarista nevelő=hős! Hősies szolgálat Isten szegényei körében, nemcsak a szerzetes életállapotában.

Szülővárosában, Mezőkövesden kezdett ministrálni, majd a templomi szolgálat, kápláni példa indította arra, hogy a papi hivatást válassza. Gimnáziumi éveit a kecskeméti piaristáknál töltötte, ahol 1978-ban érettségizett. Ezt követően az egri szemináriumba jelentkezett, majd a katonaságot követő tanulmányi évben döntötte el, hogy piarista lesz. Mi volt az, ami a rendbe hívta?

Isten hívott a piaristák közé. Ez a mondat közhelyesen hangozhat, de ennek valódiságát teljes szívből megéltem, s életem. Veszprémi Tibor matematika tanárom elsős gimnazistaként megkért egy nyolcadikos fiú korrepetálására, s nemcsak azért, mert szegények voltunk, és jól jött a segítség! Ezek és hasonló események évtized múltával váltak érthetőbbé; és egyben ma-

radnak titkok, hiszen olyan üzenetet hordozok, amely saját látókörömön túlesik, olyan feladatot töltök be, amely meghaladja erőmet. Ebbe titokba kapcsolódik bele az a döntésem, hogy érettségi után nem a rendbe jelentkeztem, hanem világi papságra gondolva, az egri szemináriumba. A katonaság két éve tisztázott bennem kérdéseket, de a döntéshez Isten külső segítsége kellett. A katonaság során „szerzett” reumatikus betegségem első éves teológusként ledöntött lábamról, kórházba kerültem, ahol kezelőorvosom arra intett, hogy a hideg templomokban ezzel a betegséggel nem fogok tudni szolgálni. Isten szava volt emberi gondolatlan, érvelésen keresztül.

A szerzetességre mondott igenhez hasonló „szóra” volt szükségem; egy szívinfarktusra huszonhét évesen, az örökfogadalom előtt. Ekkor jöttem rá; Isten piaristának hív akkor is, ha tolszékéből kell tanítanom, vagy nem is taníthatok, nem mehetek a diákokkal focizni, túrázni. Amíg a fogadalmakra úgy tekintek, mint lemondásokra, és nem ajándékokra, amelyekkel teljessé válhat Isten ajándéka, addig nem értem meg az örökfogadalomra. Ehhez vezetett el ezt követően egy lelki gyakorlat, melyet Farkas István piarista (Lupus atya) tartott Őrsy László könyve alapján.

A teológiát Budapesten végezte el, mely tanulmányai-val párhuzamosan – 1983-tól – matematika-fizika szakos egyetemi hallgató lett. Mi vonzza igazán e tudományokban, tárgyokban?

Általános iskolás tanáraink közül kettőre nagy hálával emlékszem, akik közül az egyik a '70-es években nem egyházas magatartásával vitt közel a természettudományokhoz. Ezek a tantárgyak érdekelték igazán: matematika, fizika, földrajz, biológia, amelyekből középiskolában is jól teljesítettem. Vallom, hogy a hit és a tudomány kiválóan megfér egymással: a kettő nem zárja ki, hanem inkább kiegészíti egymást.

2013-ban, az életét meghatározó három helyszínen tartott ezüstmiséjéhez Szent Pál galatákhöz írt leveléből választott idézetet mottóul: „Én azonban nem akarok mással dicsekedni, mint Urunk, Jézus Krisztus keresztyével. Általa keresztre szegezték nekem a világot, és engem is a világnak.” Hogyan jelenik meg ez hétköznapi életében?

A szentírás hely a képpel, Keresztes Szent János feszületével teljes, és a papszentelésemkor keletkezett. Akkor ez a választás egy éves testi-lelki tapasztalatom kifejezésére szolgált. Hősies szolgálat Isten szegényei körében, nemcsak szerzetesi minőségben! Piarista nevelő = „keresztre szegezett világ”. Távolról könnyen mondhatom, értem a Tanoda működését, a szakképzésben nálunk megforduló diákok életét, és a velük törődő nevelők helyzetét, de saját bőrömmön tapasztalni ugyanazt, az teljesen más.

Az igaz próféta szíve csupa szeretet. Új társadalmat akar fölépíteni. Tudja, hogy ezt semmi más nem képes összetartani, mint a szeretet. Nem a gyűlölet embere: mindenkire szeret és senkit sem gyűlöl. A gyűlölködés bizonyosan nem Istentől való. Amikor tapasztalom önmagamban, hogy nem szeretet tölti el szívemet, az nagy alázatra int, akkor megélem az idézet valóságát: nem akarok mással dicsekedni, mint gyöngeségeimmel.

Sokréjú pályafutása során a különféle sporttevékenységeket nagyra becsülő emberként többször is volt a KIDS-nek (Katolikus Iskolák Diák Sportszövetsége) az elnöke. Van-e olyan kedves, emlékezetes története ebből az érából, amelyet szívesen megosztana az olvasókkal?

A versenyek időszakának kiemelkedő eseménysorozata igazán örömteli. A diákok, különösen az alsósok óriási lelkesedéssel vettek részt rajtuk. Egy atlétikaversenyen, a budapesti TFSE pályán hétágra sütött a nap, az eredményhirdetést ketten végeztük felváltva Perendy László rendtársammal. Estére a bőröm úgy leégett, hogy amikor hazaértem Vácra és az állomáson találkoztam ismerősökkel, ezt kérdezték: „Az Adrián voltál...ebben a papi civilben?” A másik a KIDS 25 éves jubileumi rendezvényén történt. A régi képek között, az indulás pillanatait figyelve, örömmel vettem észre az első versenyen magamat, mit játékvezetőt a BEAC pályán. Amikor erre felhívták az ünnepi közgyűlés figyelmét, ki is fújja a sípot, akkor valaki megjegyezte: „Látjátok, bíróból is lehetnek elnökök!”

Szinte a kezdetektől fogva tagja volt az évente megrendezett piarista borverseny zsűrijének. Miért látta fontosnak e területhez kapcsolódó szerepvállalást?

Bár gyermekként, fiatalemberként gyakran jártam a családi szülőltetvényeinkre édesapámmal dolgozni, nem érdeklődtem a borászat és borkultúra iránt. Váci igazgatóságom alatt kezdődtek a két napos tanári „bortúrák”, amelyeken a történelmi Magyarország nevezetes borvidé-

keit jártuk be. A rendszeressé váló borkóstolások vezettek arra, hogy foglalkozzam borászattal.

2010-ben, a rend képviselőjében kerültem ebbe a tudós csapatba, melynek egészen 2018-ig tagja voltam; sajnos akkor utoljára. Ez most megszűnt, bár abban a formában nem folytathatnánk, hiszen Niszkács Miklós halálával a kilenc éve változatlan összetételben működő csapat megfogyatkozott. A piarista borverseny elindulásakor megfogalmazottakkal egyetértve, történelmi hagyomány és közösségformáló erő egy bormustra. Ebben üzenet fogalmazódik meg a fiatalok felé, amely nevelésünknek értékes része.

Több mint egy hónapja zárták be az iskolák országszerte kapuit, azóta a virtuális térben, online, webes csatornákon át zajlik a tanítás a piarista intézményekben is. Mik az Ön által megélt eddigi tapasztalatok ezzel kapcsolatban?

Január közepétől Óváron tartósan helyettesíték egy matematikatanárt az 5. és 6. évfolyamon. Nehezen életem meg ezt a helyzetet; már hiányoznak a diákok, a közösség, olykor a hangzavar, gyerekzsivaj... A jelenlegi digitális ügymenetben számomra sokkal több készüllet igényelnek tanórák, bár korábban is használtam digitális eszközöket, olykor digitális tananyagot is, de csupán kiegészítő módszertani elemként. Napról-napra új dolgokat tanulok, amelyeket időnként nem jól használok, s ilyenkor ez bosszankodás forrása. A digitális oktatás új helyzet éle állít a szülőkkel történő együttműködésben is, hisz szolgálatunk jelentős részét most ők végzik. Mindezek mellett elengedhetetlen számomra annak beismerése, hogy a helyzetben meglásam Isten nekem szóló üzenetét.

A járványügyi helyzet miatt egy ideje nincs lehetőség a szentmisék látogatására sem, a hívek nem járulhatnak szentáldozáshoz a megszokott módon, nem találkozhatnak lelki vezetőikkel személyesen. Az online pasztorációnak egyre nagyobb szerepe van. A mosonmagyaróvári piarista rendház és iskola miképp folytat pasztorációs tevékenységet, mi a jelenlegi gyakorlat?

Reggeli imádságot tartunk előre rögzített üzenettel, azt naponta más-más piarista vezeti, sőt világi munkatársak is vállalkoznak erre. A húsvéti szent három nap során közösen voltunk jelen a szomszédos plébánián a plébánossal, és a liturgikus eseményeket online közvetítettük. Ugyanebben a formában tartjuk a vasárnapi szentmisénket délben, húsvétvasárnap pedig így újítottuk meg fogadalmainkat.

Szerzetesi életünk gazdagodott a kényszerszünettel: minden nap együtt misézünk, és együtt ebédelünk, keressük egymást közös zsolozsmázás ügyében. Jobban figyelünk egymásra, különösen az idősebbekre. A sajátos helyzetünknek megfelelően a plébániai helyeken (Dunasziget és Hédervár) az eucharisziát rendszeresen ünnepeljük. Ezek az alkalmak nem nyilvánosak, de nyitva van a templom, és olykor négy fő, máskor közel tizenöt fő kapcsolódik be. **Egyik korábbi beszélgetésünk alkalmával említette, hogy diákjain keresztül került kapcsolatba különböző lelkeségi mozgalmakkal: ők hívták annak idején karizmatikus közösségbe és a neokatekumenekhez, akik megismertették a taizéi közösséggel, illetve lelkeséggel. Emlékezetes élmények sora fűzi a sérült gyerekek nyári táborozásaihoz is, ahová szintén tanítványain át jutott.**

A szerzetes az új szövetség prófétája, életében a prófétai küldetés megtapasztalása elengedhetetlen. Bennem az ünnepi pillanatokban tisztázódnak ezek a prioritások; ilyen egy 60 éves küszöb is! Mindaz, ami történt életem minden dimenziójában, így a lelkeségi mozgalmakkal tartott kapcsolatom által a spirituális szinten is, az együtt van jelen, de hatásuk megkérdőjelezhetetlen.

A prófeta tanú és jel. A szerzetes a Lélek jelenlétének és aktivitásának élő tanúja. A jel személyeket kapcsol össze egymással, vagy személyeket tárgyakkal. A jel az embert elvezeti egy helyre, egy személyhez. Az igaz prófeta vállal titok nyomja. Olyan üzenetet hordoz, amely saját látókörén túlesik, olyan feladatot tölt be, amely meghaladja erejét. Igaz, biztos a dolgában, de ismeri elégtelenségét is. Ezért valahogyan az alázat légköre veszi körül. A prófeta: „ember a határon”. Az emberi teljesítőképesség és méltóság

határmezsgyéjén áll, mert vállalja saját határainak megtapasztalását, a saját valóságát: sebeit, kudarcait, botlásait, és így keresi az Istent. Az elesett emberek mellett áll, akiket nem vagy csak nehezen vállal a világ. Otthon van köztük, a „legutolsók felebarátjává” válik.

„Szenvedésbe ágyazott gyönyörűség.” **Sosem felejttem el ezt a mondatot, amit Balczó András vetett először papírra, majd Öntől olvashattam ezüstmisés írásának alap gondolatoként, amelyet élete tükrének nevezett. Hogyan alakult az elmúlt hét esztendőben ez az élete egészére vonatkozó érzés és hogyan tekint piaristaként e merőben bizonytalan időkben a jövő felé?**

Szenvedésbe ágyazott gyönyörűség. Korábban a szentelési idézettel kapcsolatban beszéltem erről, illetve az ezüstmisére készült szavaimat tudom ismételni. Az emberiség minél többre képes, annál messzebbre távolodik tőle az ég, az Isten. Komolyan törekszem arra, hogy bizakodva és türelmesen keressem Őt. Nem kell mindenáron meggyőzőm a rám bízottakat a magam igazáról. Aki megbocsát, nem vesztes vagy gyenge, hanem éppen ellenkezőleg, lelki nagyságáról tesz tanúbizonyságot. A jóba vetett hit jelenik meg ebben az aktusban, bizalom abban, hogy az ellenem szegülő megváltozhat. A jónak, az igazságnak a győzelméhez szükséges a mi elhatározásunk, döntésünk, erőfeszítésünk, de utat kell engedni a kegyelemnek is.

Albert Schweitzer sorait idézném most: „Néha kialszik bennünk a fény, de aztán ismét felgyúl, ha találkozunk egy másik emberrel. Mindannyian óriási hálával tartozunk azoknak, akik képesek újból felgyújtani ezt a belső fényt.” Reményem és bizalmam magja: Isten megtartja a nevelőket, és példákat ajándékoz nekünk.

SZATHMÁRY MELINDA – NYESTE PÁL SP

giai és pasztorális területért felelős tartományi és intézményvezetők foglalták meg és írták alá személyesen; elköteleződésük és meghívásuk immár egy konkrét kibontakozás elé, a nevelési közösség minden tagja számára. A dokumentum [itt](#) tanulmányozható.

4. Következő mérföldkőként 2019. október 24-25-én megtartottuk a piarista pedagógiai napokat (PPN2019). A tartományi vezetéssel és az intézményvezetőkkel közösen úgy gondoltuk, hogy a PPN2019 legyen a nyitó alkalma, „hivatalos kezdőpontja” e komplex megújulási folyamatnak. Olyan tartalmakat és formákat kerestünk az eseményre, amelyek egyrészt alapoznak, másrészt lendületet adhatnak, harmadrészt elkötelezhetnek bennünket egy jövőre közös tevékenységre. Ez volt az „indító esemény” tehát, benne fontos előadásokkal a piaristaságról és a változásról, illetve műhelymunkával [a műhelyek feldolgozott anyagáról lásd lejjebb].

5. 2019 novemberétől, a pedagógiai napok erejéből is táplálkozva, a pedagógiai szolgálat területén meghatározó folyamatok indultak. A legfőbb mérföldkövek és projektek kifejezettek az új stratégiai célok mentén az alábbiak voltak 2020 márciusának végéig:

„Megújult, korszerű piarista iskola”

- A Pedagógiai Szolgálat Bizottságban rögtön napirendre vettük az ideárium megfogalmazásának célját. Elsőként a megújuló intézményi pedagógiai programjaink tartalmaznak majd egységes szöveget a kalazanciusi küldetésről, ezt követően tágabban indítunk gondolkodást.
- 2019. november 4-9. között a magyar piarista intézmények munkatársainak egy csoportjával (az előző évi katalóniai látogatás után) tanulmányúton jártunk a piarista Emmausz tartományban, hogy a helyi megújulási folyamattal és tartalommal ismerkedjünk. Vitáinkban tisztultak, érlelődtek fogalmaink, meggyőződéseink, szándékaink.
- 2019 decemberétől intenzív munka kezdődött a pedagógiai megújulás részletes tervének megalkotá-

PIARISTA PEDAGÓGIAI MEGÚJULÁS – MÚLT, JELEN ÉS JÖVŐ

„Megújulás” – az utóbbi időben (gazdag gondolati és érzelmi előjellel) egyre inkább szókincsünk részévé vált a kifejezés. Merész, jövőnk befolyásolására vágó folyamatot indítottunk tavaly. Érdemes ránézni, összefoglalni: merről jöttünk, hol járunk, merre nézünk. Írásunk a Pedagógiai Szolgálat Bizottság (PSzB), illetve a vezetői kezdeményezések felől nézve született.

1. Nem is volt olyan rég: a káptalani évet rendházi, intézményi és tartományi valóságkezeléssel kezdtük. A vizsgálódás végén láttuk és kimondtuk azt, amit egyéni és közösségeinkben tapasztaltunk: pedagógiai rendszerünk több ponton nem fenntartható, emiatt alapvető újragondolása szükséges. A 2019 tavaszán megtartott káptalan, tisztelve a valóságkezelés üzenetét, egyben felelőssége szerint előre is tekintve, azt a határozatot hozta, hogy „merészen gondoljuk újra a piarista iskolát”. Az összefoglaló káptalani dokumentum elérhető [itt](#).

2. A jövőterv birtokában tartományi stratégiaalkotás indult. Ennek során a tartományi stratégiaalkotó munkacsoport nyolc stratégiai területet rögzített; részeként a küldetésterületre, benne a pedagógiai és pasztorális területekre irányuló stratégiai célokkal. A végleges tartományi stratégia [itt](#) olvasható.

3. A pedagógiai stratégiai folyamatban történő indulásként 2019. szeptember 22-én napvilágot látott az „Új szövetség Kalazanciussal – Meghívás megújulási folyamatunkra” című, nagy jelentőségű dokumentum. E szöveget a tartományfőnök, a küldetésért, a pedagó-

sa érdekében. Tartományi vezetők és munkatársak számos fórumon alakították ezt. 2020. január 8-án és január 15-én a PSzB egész napos akciótervezéssel pontosította a szándékokat.

- Közben szakértői támogatással folyt a PPN2019 dokumentációjának, a műhelyek javaslatainak feldolgozása, tartalomelemzése. Az eredmény február közepén született meg, és [itt](#) érhető el.
- Március 11-én a PSzB ismét egész napos munka keretében dolgozta fel az eredményeket, és fogalmazott meg rövid, illetve középtávú szándékokat (lásd később).
- 2020 márciusától a PSzB-ben, szakértő vezetésével, elindult a tartományi pedagógus-teljesítményértékelés és -javaldalmazás újragondolását célzó projekt, melynek fő fókuszai között a pedagógus jóllét növelése is szerepel.
- A vezetői munka mellett 2020 januárjától megkezdődött egy külső, egyben a piarista világ felé elkötelezett szakértői csapat megszervezése, melynek (fejlesztők, pedagógiai szakemberekből, egyetemi tanárokból álló) tagjai szakmai partnerként állhatnak a megújulás mellett. A szakértőkkel rendszeres megbeszélések indultak el.

„Biztonságos iskola”

- Miután létrehoztuk a portált <https://bitt.piarista.hu/> és a hozzá kapcsolódó kommunikációs elemeket, 2020. februártól folytatódott a helyi felelősök és a jelentkező munkatársak átfogó képzése.
- Működik a Biztonságos Iskola Tartományi Tanácsa (BITT), és általa kísért resztoratív (azaz helyreállító) folyamatok valósultak meg intézményeinkben.
- Elkezdünk azon is gondolkodni, hogy a biztonságos iskola kultúráját milyen eszközökkel tudjuk a jövőben erősíteni.

Személyes törődés

- Átfogó valóságkezelést kezdtünk a tartományunkban élő kísérési gyakorlatok feltárására és találkoztatására. 2019 őszétől egy erre szerveződött munkacsoport személyes beszélgetésekben kutatta az összes piarista intézmény kísérési gyakorlatát.
- A kutatásra alapozva 2020 januárjától intenzív szakaszba lépett a Kísérés 2020 tartományi konferencia szervezése. Bár a járvány miatt az eseményt egyelőre nem tudtuk megszervezni, a munkacsoport megmaradt, sőt, alkotó munkája még intenzívebbé vált a kísérés, a tanulástámogató jelenlét témájának kibontására.

Társadalmi felelősségvállalás és „különösen a szegények”

- Előkészítő munkánk után 2020 januárjától elindult a Trastevere projekt: létrejött a portál <https://trastevere.piarista.hu/>, a támogató anyagok sora (kisfilmek, füzet), képzést kaptak a helyi mentorok és a diákok, s egy intézményünk kivételével mindenhol indultak projektek. Hat kisfilm született, melyek mindannyiunk számára elérhetőek.
- 2020 februárjától intenzív gondolkodást kezdtünk a TESZI helyzetéről, megújulásáról; február 28-án a TESZI-felelősök találkozója is megvalósult.

Folyamatos pedagógiai reflexió és kezdeményezések

Lehetetlen megnevezni, felsorolni, hogy a „pedagógiai szolgálat” területén mi minden történik piarista világunkban. E területhez szervesen kapcsolódva bontakozik a **pasztorális élet**, a **hivatáskultúra**, **hivatásgondozás** és **életpálya-tervezés** megannyi szép és értékes eleme. Az átfogó ismertetés természetesen nem is volt célja ezen összefoglalónak; a fentiek a tartományi pedagógiai stratégia kibontásához kapcsolódó vezetői kezdeményezéseket tartalmazzák az előző félvérből, miközben intézményeinkben leírhatatlan gazdagsággal teremődik érték – hála Nektek, gyermekeknek, fiataloknak és felnőtteknek, a piarista világ minden szegletében.

6. Ha a múltból kilépve a jelent és a közeljövőt nézzük, a **PSzB** a stratégiai célok életté váltására év elején az alábbi **célokat** fogalmazta meg:

- **Csapat** – A megújulási folyamatokért felelős csapatok kijelölése, meghívása, működésbe hozása helyi és tartományi szinten, ahol szükséges, külsős szakértők bevonásával.
- **Feladatcélok** – A megújulás részterületeinek és ezek pontos céljainak tisztázása: miben kell újulni és mit kell megtartani?
- **Keretek** – A megújulás tartományi és helyi folyamatainak összehangolt működését segítő keretrendszer kialakítása.
- **Helyi vezetők, tanárok és diákok bevonása és elköteleződése** – A megújulás már intézményi és tantermi szinten is megkezdődjön, látható legyen.
- **Konkrét projektek** – Kezdődjenek el olyan jól dokumentált újító pilotprojektek, melyeknek tanulságait már be lehet építeni a folyamatba.
- **Fejlődés, tanulás, kutatás** – Valósuljon meg jó példák, új módszerek megismerése és a saját lehetőségek jobb megértése.
- **Előrelépés minden stratégiai fókussterületen** (biztonságos iskola, kísérés, társadalmi felelősségvállalás, szegények kiemelt segítése).
- **Pozitív hangulat** – Alapvető elégedettség a vezetőknel és a tanároknál.

Ezek tudatában a 2020-ra tervezett folyamatok, feladatok, akciók a következők:

- A 2019-es piarista pedagógiai napok eredményeinek tartományi és helyi érkeztetése és végig gondolása, a tíz tartalmi fókusz mentén való aktív tovább lépés.
- A megújulás **szervezeti kereteinek** meghatározása, a tartományi és helyi gondolkodás csapatainak, ezek felelősségeinek, munkamódszereinek és finanszírozásának rögzítése.
- **Tanulási folyamat** identitás és változásvezetés témákban.
- **Esettanulmányok** gyűjtése és írása pedagógiai megújulási folyamatok tanulmányozására.
- **Tartományi (országos és helyi) kutatási projektek** megtervezése, megvalósítása és végig gondolása.
- A folyamatos **pedagógiai innováció keretrendszerének**, eljárásainak és szervezetének rögzítése.

- Intézményi életünk új, a pedagógiai megújulást is kísérő informatikai-kommunikációs platformja (a „Kalazancius Platform”) rendszertervének és prototípusának megalkotása.
- A „diák” és a „pedagógus” tartományi és helyi **kompetenciaprofiljának** megalkotása.
- A **pedagógusok teljesítményértékelési, javadalma-zási és érdekelttségi rendszerének** újraalkotása (a megindult projekt befejezése).
- A megújuláshoz kapcsolódó **komplex belső tanulási környezet** tervezése (Piarista Tér 3.0).

A **PSzB** céljai, stratégiai akciói és a **PPN2019** műhelymunkáinak tíz tartalmi egysége sorvezetőt adnak a következő időszakra. A szándékok tehát ma is, továbbra is érvényesek. Mindeközben kitört a világjárvány és átrendeződött az életünk. Hirtelen mélyreható változások érték el iskoláink világát, új helyzetekre adunk válaszokat, s rengeteget tanulunk. Bár egyelőre nem tudjuk, mi meddig tart, érdemes 2020 szeptembere előtt reflektálni mostani cselekvéseinkre: tudatosítani, mi történt és mit tettünk, mit tartunk belőle értékesnek, s mit nem, a megújulás jegyében – így folytatni aztán ősztl.

Pár nappal ezelőtt egy nagyszerű **szakmai találkozó** keretében sokadszor gondolkodtunk a témáról, terveinkről. Jó érzés volt, hogy milyen egységesen, közös fogalmakkal és előképekkel beszélünk a fontosságokról. Ott, együtt, egyetértésben úgy véltük: ha a **tanulás = fejlődés**, a **pedagógia** pedig a **fejlődés támogatása**, alapvetően lényeges annak mielőbbi megvalósítása, hogy hatékony technikai és szervezési megoldások révén, a szükséges erőforrásokról gondoskodva, minden elkötelezett piarista munkatárssal ténylegesen együtt tudjunk gondolkodni és tenni a megújuló **piarista iskoláért**, mint a **támogató találkozások** helyéért.

Várva a közvetlen kapcsolódásokat, örömmel és elkötelezetten dolgozunk ezért tovább.

LÁZÁR LÁSZLÓ
PEDAGÓGIAI SZOLGÁLATÉRT FELELŐS VEZETŐ

KALAZANCIUS MOZGALOM: VEZETŐKÉPZŐ A VIRTUÁLIS TÉRBEN

A Kalazancius Mozgalom életében egyedülálló módon, a **koronavírus** miatt fennálló veszélyhelyzet idején is **folytatódott a vezetőképző a magyar tartományban**. A képzés harmadik hétfői alkalmát virtuális térben, digitális eszközök segítségével rendezték meg április 16-18. között, amelynek központi témája az **imádság vezetése** volt.

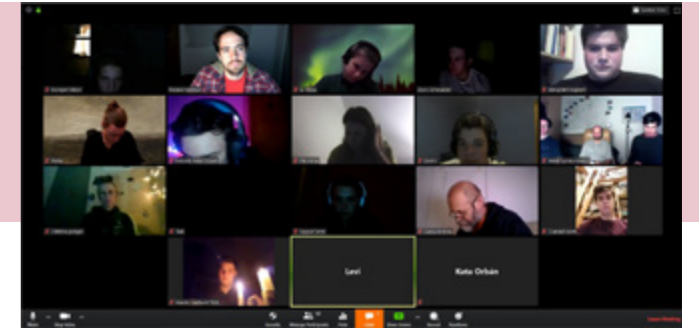
A résztvevők ez alkalommal is számos olyan témába nyertek bepillantást, melyek segítették őket abban, hogy **csoportvezetői identitásuk** tovább formálódhasson. Megismerkedtek többek között a különféle **istenképekkel**, azok kialakulásával és hatásaival. Közösen keresték a **piarista egyházi közösség** jellemzőit és küldetését. A társadalmi felelősségvállalás blokkjában a **Trastevere projekt**ből is inspirálódva megfogalmazták, hogy leendő csoportjukat milyen társadalmi küldetésbe irányítanák szívesen.

Az **imaműhely**en belül kipróbálhattak különféle **imanyelveket** (test, mozdulatok, csend, természet, kötött imádságok, szabad ima, alkotás, zene, imagináció, Szentírás), melyek sajátosan teremtenek lehetőséget az **Istennel** való találkozásra. **Kiscsoportos műhelyfoglalkozás** során különféle korosztályra és csoporthelyzetre építve modelleztek egy-egy imádság megtervezését, előkészítését.

A képzés és a közösség szerves részét képezték most is a **reggeli és esti imádságok**, melyet felváltva vezettek a képzők és a fiatalok. Ebben a rendkívüli helyzetben is a résztvevők és képzők aktív és nyitott jelenlétéből interaktív, dinamikus, teljes embert megmozgató képzési hétféve született. Hála legyen érte a mindent megújító és erővel eltöltő **Szentléleknek!**

Összefoglaló, zenés videó a vezetőképző jelenlegi alkalmaról: <https://youtu.be/MxsmEXVsMmA>

KALMÁR PETRA

Bármennyire is nehéz egy alkalmat a tervezéstől a megvalósításig véghezvinni, a diákoknak mégis érték tud lenni, ha szolgálatot végzünk irányukba.

A CSOPORTVEZETŐK BESZÁMOLÓJÁT SZERKESZTETTE:
HUJBERT MENYHÉRT

CSOPORTVEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ A KALAZANCIUS MOZGALOM JELENLEGI MŰKÖDÉSÉRŐL

Az iskolai tanulmányok mellett, a Kalazancius Mozgalom találkozásai is fennmaradnak a karantén alatt **valamilyen formában**.

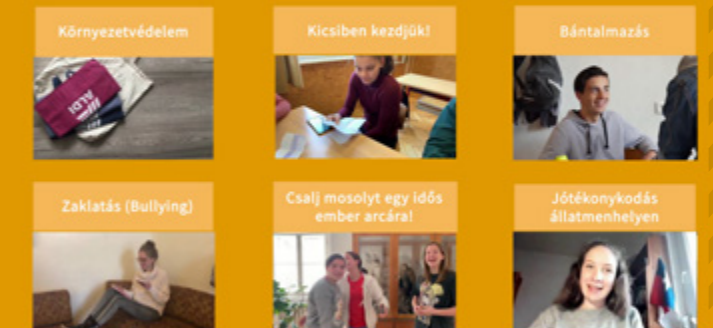
Az elmúlt hetekben a csoportélet áthelyeződött **videócsatekre** és **közös imaórákra**. A csoportvezetőknek most nagyobb kreativitásra van szükségük, egy-egy **Zoom-beszélgetéshez** talán több energia is kell. Mi, vezetők jobban fordulunk kollégáinkhoz néhány tanácsért, illetve egy **közös videótárat** is létrehoztunk, ami segítheti az alkalmak kreatív módon való megtartását. A találkozások majdhogynem ugyanolyan rendszerességgel zajlanak, azonban a beszélgetések gazdagsága változó az egyes csoportokban.

Trastevere projekt

Szavazz a piarista diákok kisfilmjeire!

Határidő: május 10.

Eredményhirdetés: május 15.

<https://trastevere.piarista.hu/>

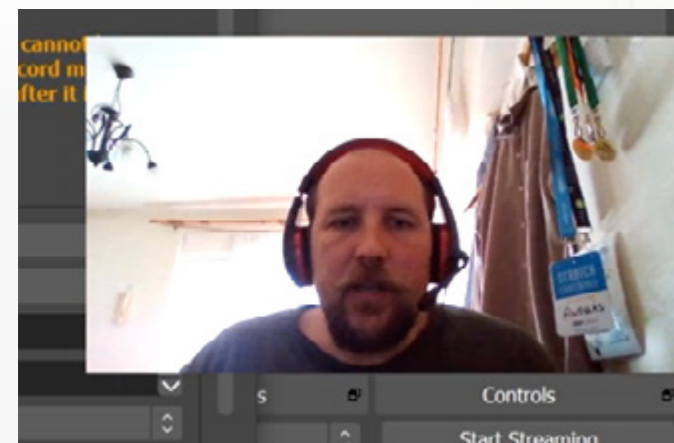
SZUPERHŐSÖK A DIGITÁLIS TÉRBE, AVAGY A KILÁTÓ VIRTUÁLIS ALKOTÓMŰHELYE

Sikerélményt, a tervezés és a létrehozás örömét tudja a gyerekeknek adni – ez az egyik legfontosabb kilátós „szuperereje” alkotóműhelyünk vezetőjének, Czoch Andrásnak. András – vagy, ahogy szívesen nevezi magát, Cook – hosszú heteken át készült, hogy elsőként a gödi orientációban tanuló diákokat robotika foglalkozásaival még inkább tudásra éhes, csillogó szemű fiatalokká tegye. Szuperhősünk készen állt a küldetésre: ahogy a terem, a tananyag és az összes küttyű is bőrdíjában csak a becsengetésre várt. Ám a Covid-19 ellen még Cook tűzfala és vírusirtói sem jelenthettek védelmet: a korona bezárta az iskolák kapuit. Ám kinyitotta az ajtót egy új világ, a digitális oktatás felé.

Fülhallgató a fejre, mikrofon az asztalra, robotkar a kamera elé, kényelmes papucs a lábra – Czoch András Cook „elindul” robotikaórát tartani a gödi „oris” diákoknak. Bár egy métert, egyetlen tapodtat sem tesz meg nagymarosi otthonából, lelkesedése, tudománya és varázsereje több tíz vagy akár száz kilométereket legyűrve is eljut az éppen életpálya-foglalkozáson résztvevő gödi, dunakeszi vagy szegedi srácokhoz. A fizikai közelség szinte tapintható, érzékelhető valós jelenlét nélkül is, a gondoskodás, a tudomány ott van és él: sajátos módon megvalósítva az elmélet gyakorlati tételét, András az informatikát, a digitális világot tanítja a gyerekeknek a digitális térben.

Ahogy ő mondja, kulcsot ad a diákoknak a valódi, a Piarista Kilátó Központ váci épületében elkészült, a legmodernebb küttyűkkel felszerelt és a fizikai térben jelenlévő alkotóműhelyhez.

Nagyon vártam a március 18-i találkozást, ez lett volna az első órák a gödi gyerekekkel – kezdte András. – Egy okosház építésének alapjait tettük volna le, de sajnos a pandémia miatt ez elmaradt. Ám e nehézség engem nem állíthatott meg! Pillanatnyi elszontyolodás után megráztam magam, és új erőre kaptam: a programozás, a 3D tervezés alapjait ugyanis online eszközökkel is meg tudom valósítani!

A rá annyira jellemző módon, a jó gondolatot máris tett követte:

Még azon a pénteken elszaladtam, és vettem egy jó minőségű mikrofont állványval együtt, és beleáztam magam az egyik képernyőfelvevő program használatának alapjaiba. Pár órára rá elkészítettem az első videót a Micro:bit programozásról. Feltöltöttem a Kilátó saját Google tantermébe, és vártam a visszajelzést a kollégáktól. Teszt gyanánt még egy feladatot is tettem hozzá, hogy vajon mennyire lehet a videóban szereplő ismeret gyakorlatban alkalmazni. Ezt követően elkezdtek érkezni a megoldások: hatalmas élmény volt számomra, hogy működik! Megerősítést is jelentett, hogy majd a srácokkal is ugyanígy működhet ez! Gyorsan nekiálltam, és a korábban a valódi tanterembe szánt tudásanyagot átültem a digitális térbe.

A szupererő tehát hat a virtuális információs szupersztárán is, ám az igazi varázslat, a különlegesen izgalmas Cook-féle megfogható, forgatható, össze- és széttekerhető mókatár darabjai a járvány lecsengéséig türelmesen pihennek a Kilátó Duna-parti alkotóműhelyében. Rendeteg programozható küttyű, robotkar, micro:bit, arduino robotautó, LEGO Spike és még számos szuper eszköz várja, hogy a fiúk a kezükbe vegyék, és velük alkossanak, tervezzenek.

Nagyon bízom abban, hogy mielőbb elkezdhetjük a szakköröket és fogadhatom a leendő, csillogó szemű kismérnököket, hogy a virtuális után a valódi térben is együtt dolgozhassunk ebben a fantasztikus atmoszférájú, jól felszerelt műhelyben!

OBRECZÁNY ÉVA

TÁVOKTATÁSI TAPASZTALATOK A PESTI PIÁRBAN

ALAPÍTVÁ:

1717

WWW.BUDAPEST.PIARISTA.HU

Az elmúlt hónapban a magyar oktatás olyan helyzetbe kényszeredett, amelyre még soha nem volt példa. Az iskolatársak üresen porosodnak a szoba sarkában, az eddig utazással töltött idő szabadidővé konvertálódott, és már a közös családi ebédek se csak a hétvégék velejáráói. Cserében az iskola termei helyett Google classroomokba tömörülünk, és a tanárok gyöngyöző hangját már csak a fülhallgatóinkon keresztül hallhatjuk. Mindannyiunkban összeállt már egy általános kép erről a még ismeretlen helyzetről. De hogy ennél az első benyomásnál mélyrehatóbb képet kapjunk, hogy miként élnek meg a rendszer részesei eme kényszerhelyzetet, iskolánk több diákját és tanárát is kérdeztük mostani életükről.

Kedves Tanár Úr! Vágjunk is a közepébe. Miben hozott változást a távoktatás a nagyon egyértelmű dolgokon kívül, és ez hogyan hat az Ön életére, mindennapjaira?

Posta István, magyartanár, 9. b osztályfőnök:

Óráról órára készülés helyett hosszabb távú feladatokat találok ki, ez több fejtörést, ötletelést igényel, amit szívesen teszek. Viszont mivel három gyerekünk közül két és féllal együtt kell tanulni, az iskolai feladatokkal főleg délután-este tudok foglalkozni. Így kicsit megfordultak a napok; nap közben vagyok többet a családdal, este egyedül.

Hol kellett kilépni a komfortzónából a tanulást/tanítást illetően?

Posta István, magyartanár, 9. b osztályfőnök:

Talán leginkább az időtervezésnél: ezt ilyen pontosan korábban nem tettem. Minden feladathoz megadom a tervezett időt, a diákokat pedig arra kértem, hogy jelezzenek vissza, ha több időt töltenek a feladattal az általam tervezettnél. Nos, ezeket a visszajelzéseket el kell viselnem...

Kis Szabolcs, 10. a osztályos tanuló:

Nem léptem ki a komfortzónámból tanulás közben. Abban hozott változást, hogy az időbeosztásom sokkal rugalmasabb lett. Ez alatt azt értem, hogy jobban beoszthatom, mennyit és mikor alszom, edzem, tanulok, hogyan töltöm a szabadidőt. Ez lényegesen nagyobb szabadságérzést ad, ezért jó. A személyes találkozások viszont már kezdenek hiányozni, hobbik nélkül pedig már kikészültem volna. A tanulnivaló nagy örömeimre kevesebb lexikális tudást követel meg, több a hely a fakultatív feladatoknak.

Mivel érthető okokból nem megoldhatóak a hagyományos testnevelésórák, az iskola folyamatosan küld különböző otthoni gyakorlatokat. Ezekből mennyit sikerült megvalósítani? Mely sportteljesítményre vagytok a legbüszkébbek? Kipróbáltatok-e már a közös sportolást, vagyis, hogy osztálytársaitokkal egy időben, de más helyszíneken mozogtok?

Urbán Balázs, 11. b osztályos tanuló:

Az iskolai feladatok közül a **plank**, **hátizom**, és **fekvőtámasz** gyakorlatokat csinálom rendszeresen itthon. Ezeket egészítem ki saját ötleteim szerint. A legbüszkébb talán arra az **ötven fekvőtámaszomra** vagyok, amelyet a hátamon lévő iskolatáskámmal nyomtam ki, benne a kedvenc matematika, kémia és fizika tankönyveimmel. A közös sportolást is kipróbáltam az egyik osztálytársammal; **videochaten** keresztül láttuk egymást, és végeztük együtt az erősítő gyakorlatokat.

Faller András, 11. b osztályos tanuló:

Megvalósítani a **plank kihívást** sikerült, igaz az első pár napot átugrottam, de ezt írta is a tanár úr, hogy igazítsuk a saját szintünkhöz. A végére sikerült átplankelnem **Rammsteintől** a **DEUTSCHLAND**-ot, erre vagyok a legbüszkébb. A közös sportolást itthon tudtam csinálni a piarista és az expiarista tesóimmal, illetve az osztályban **Fináczy Balázs** inspirációja alapján lefutjuk közösen a **Budapest-Róma** távot az osztállyal. Ezt úgy elképzelni, hogy egy táblázatban vezetjük a környékünkön lefutott távokat, majd beírjuk egy táblázatba hogy összehozzuk együtt a **Budapest** és **Róma** közötti **1300 km**-es távot, mivel ezt biciklivel nem tudjuk megtenni a nyáron.

Könnyűszerrel kijelenthetjük, hogy a jelenlegi kényszerhelyzetnek a legnagyobb áldozatai az idén érettségizők. Most őket kérdezzük arról, hogy mivel jár, ha egy ilyen szituációban kell életük valószínűleg első nagyobb megmérettetésre felkészülni. Mennyire tudjátok kihasználni a felszabadult időtöket, hogy készüljete az érettségire?

Dudás Márk, 12. a osztályos tanuló:

Ez attól is függ, hogyan definiáljuk a **felszabadult időt**. Azt a felszabadult időt, amit a buszon vagy metrón töltünk, azt valóban **időprofitnak** nevezném. Ha nem otthon lennék, akkor is ugyanúgy tanulnék az érettségire, csak az iskolában. Szerencsére tudatosítottam magamban, hogy ez nem egy hosszú, baráti találkozások nélküli nyári szünet. Ugyanakkor arra is figyelek, hogy ne hajtsam magam túl, és ne a cél előtt rogyjak össze.

Werner András, 12. a osztályos tanuló:

Az **időmet** magamnak kell beosztanom. Változó, hogy elcsúszok-e, mivel nincs csengetési rend, egy feladatnál való megakadás sajnos több percmbe is kerül olykor. Őt tantárgyból kell felkészülnöm. Egy nap, egy tantárgyból való készülés, érettségi feladatsor kitöltése akár három órába is beletelik. A jelenlegi helyzet kevésbé motivál, így egy nap két tantárgynál többől ritkán tudok készülni.

A karantén sok szempontból nagyban hasonlít a karácsonyi időre: együtt a család, mindenki degeszre eszi magát, sőt még néha havazik is. Mi az a tevékenység, amivel a legszívesebben mulatjátok az időt a családi berkeken belül?

Szövényi-Lux Gergely, 9. b osztályos tanuló:

A szüleim és testvéreim egész nap dolgoznak, így csak este érünk rá csinálni valamit, amikor (nagy bánatomra) mindenki fáradt. Ebből kiindulva nincs nagyon idejük arra, hogy ne a hivatalos dolgokkal foglalkozzanak. Szerencsére nekem több időm van, így számos módon el tudom foglalni magam. Szerintem ez az időszak tökéletes az **önfeltérképezésre**, **önfejlesztésre**. Én személy szerint bíztatok mindenkit arra, hogy kezdjen bele valami olyanba, amire eddig nem volt ideje, vagy bátorsága. Nekem megérte. De mindezek mellett, azért elég üdítő tud lenni egy kis esti **festés**, vagy **társasozás** a familiával.

Csenger Nándor, 10. a osztályos tanuló:

Sokkal többet vagyok a **családommal**, ez például abban nyilvánul meg, hogy szinte mindig együtt étkezünk, iskolai időben ez messze nincs így. Többet nézünk együtt filmet, többet társasozunk, együtt sportolunk. Jobban kijönnek ugyanakkor a súrlódások is, ám ezeket igyekszünk jól kezelni.

Többet kell-e tanulnotok, mint a testvéreiteknek? Miben térnek el főként a feladataitok?

Szövényi-Lux Gergely, 9. b osztályos tanuló:

Csak az **öcsém** tanul még iskolában, és mivel ő ötödikes, nyilván **kevesebbet** tanul, mint én. Ő a pilisborosjenői német nemzetiségű iskolába jár, ahol nagyon jól birkózott meg az akadályokkal. Két óránál nem tanul többet egy nap, így mikor én a mennyekbe vagyok attól, hogy végez-

tem az első kettő beadandóval, ő már nagyba füttyöreszik a folyosón. Nyilván, mivel fiatal, tőle nem várnak el személyes időbeosztást, meg hasonlót, viszont mindennap van zoomos órája, és feladata másnapra. Egyébként én szeretek minél több mindent letudni egy délelőtt alatt (a délután szent és sérthetetlen), szóval, ha kicsit szétszórnam a feladataimat, akkor hasonló arányban lennének az íróasztal előtt.

Csenger Nándor, 10. a osztályos tanuló:

Úgy érzem, hogy **szabadabb** vagyok, mint más iskolákba járó testvéreim. Jóval kevesebb kötött, óra formátumú tanulás van a mindennapjaimban, és azok se kötelező-

ek, ellenben a testvéreimmel, akiknél egy-egy ilyen esemény kihagyása igazolatlan órának számít. A konkrétan **tanulással töltött időmennyiséget** nem tudom összehasonlítani, de mindannyian a délelőttöt külön szobákban a tanulivalóinkkal töltjük és általában egy időben végzünk, így úgy érzem, **kiegyenlített**. Eltéréseket inkább a visszakerdezés terén látok: nálunk inkább a **házi dolgozat/projektfeladat-szerű** visszakerdezés a jellemzőbb, a testvéreimnél a **konkrét feladatok** megoldása és a szóbeli felelet gyakoribb.

SZERKESZTETTE: SEBESTYÉN KRISTÓF (10. a), PIARISTA

VÁLLALD A KÖZÖSSÉGET!

ÚJ TERMÉKEK

Ha már nagyon hiányzik az iskolaépület...

Piarista

bolt.piarista.hu

facebook.com/piaristaajandekbolt

<https://bolt.piarista.hu/>

RÉGI KÖZÖSSÉG AZ ÚJ DIGITÁLIS TÉRBEN

ALAPÍTVÁ:
1991
WWW.GOD.PIARISTA.HU

Az iskola udvara kong az ürességtől, nyoma sincs a máskor reggel 8 és délután 3 közötti „kötelező” zsvajnak. A diákok zöme tanulóidőben otthon, a számítógép előtt ül vagy épp okostelefonját, tabletjét nyomkodja. Ahogy az ország szinte összes diákja – tanáraiktól távol, mégis szorosan együttműködve velük. Most talán még inkább tudatosul bennük: egymásra vannak utalva. A tantermeken túl még inkább világossá válik, hogy csak együtt, összekapaszkodva és egymásra figyelve tudnak túlélni, dolgozni, épülni, előre menni. Két Zoom-értekezlet között meséltek a gödi PIAR tanárai a különösen alakult mindennapokról: hogyan működik a gyerekközpontú oktatás és a piarista kísérés, az orientáció, azaz az „Iskola másképp” a digitális térben

Galsa László, a gödi Piarista Szakközépiskola, Szakgimnázium és Kollégium igazgatója

„Az élet már csak olyan, hogy hiába készülsz a nagy változásokra; amikor az megtörténik, mindig ismeretlen kihívással, kihívásokkal találod szemben magad.

Így voltunk mi, gödi piaristák is a koronavírus kapcsán kialakult helyzettel. Ugyan március első heteiben már éreztük, hogy előbb-utóbb teljesen új útra kell lépniük, mégis március idusának hétvégén tapasztaltuk meg szemtől szembe, mit is jelent ez.

A távoktatásra való átállás kapcsán két fő célt fogalmaztunk meg magunknak. Egyrészt, hogy az online, onlive tanulást eszközként kell felhasználnunk a számunkra oly fontos személyes kísérésben és a diák-szülő-tanár közösségünk egyben tartására, erősítésére. Hiszen úgy gondoljuk, hogy ebben a helyzetben még inkább szükségünk van egymásra. Másrészt arról sem feledkezhetünk meg, hogy végzős diákjaink néhány héttel vannak a vizsgáik előtt, tehát függetlenül attól, hogy mikor és milyen módon lesznek majd az idei érettségi és komplex szakmai vizsgák, őket erőn felül kell kísérenünk, segítenünk a vizsgákra történő felkészülésben.

Ennek jegyében folytatjuk a távoktatást, amelybe egy hét alatt szinte minden diákunkat és tanárunkat sikerült bekapcsolni. Ahol szükség volt rá, tudtunk eszközöket biztosítani diákok és a tanárok esetében is. Ahol pedig az online világban való eligazodásban kellett segíteni, ott az abban jártasabb kollégákra számíthattak-számíthatnak a kevésbé rutinosak.

Rövid idő leforgása alatt olyan új kifejezések kerültek be a köztudatba, mint Classroom, Discord és Zoom-meeting. Ugyan boldognak nem érezzük magunkat a kialakult helyzetben, de pedagógus öntudattal, a diákjainkkal történő közös tanulásban, sok esetben éjszakába nyúlóan igyekszünk megfelelni az új kihívásnak az orientációs évfolyamon, a szakmai évfolyamokon, az érettségit adó képzésekben és még a kollégiumi nevelésben is.”

Dekiszkné Fejér Rita, az orientációs team vezetője

„Viszonylag simán történt az átállás. Az orientáció segítőpár rendszere, a személyes kísérés egyszerűbbé tette a helyzethez való alkalmazkodást.

Az első héten megtörtént a kapcsolatfelvétel a segítőpárok közt, a hivatalos tanulói e-mail címek és levelezőlista elkészítése, a gyerekek segítőpárjaik segítségével feljelentkeztek a megadott programokba (Redmenta, Classroom), megtörtént az „egyénítés” (személyes kísérés) időpontjainak rögzítése.

A tanári team megállapodott a működés rendjében. A következő héttől beindult a tervezett működés, amin persze folyamatosan finomít a tanári csapat.

Az „egy nap egy tantárgy elvét” követjük, amely azt jelenti, hogy a hét különböző napjainak különböző tanárcsoport a felelőse: ők készítik el az aznapi feladatokat, küldik el az orientációs tanulóknak és értékeli a visszaérkező megoldásokat (a következő feladatkiadási alkalomig). A tananyag kiküldése nem osztályonként, hanem a teljes évfolyamnak egységesen történik.

Az értékelést a Google drive-on kialakított mappákban tárolják, melyhez hozzáférnek a segítőpárok, és vissza tudnak jelezni a tanulói teljesítményekről a diákoknak.

Naplózás: mivel az orientációra még nem készült el az e-kréta fejlesztés, drive haladási naplót használ a tanári team. Ide kerülnek az esetleges hiányzó tanulók is. (Hiányzónak minősül, aki nem végzi el a napi feladatát, és erről nem jelez tanárának.)

A tanulók megkapott feladataikat hétértvező sablonjukban rögzítik, és reflektálják megoldott feladataikat: mennyire tetszett nekik, mennyi időt vett igénybe a megoldásuk, sikeresen megoldották-e.

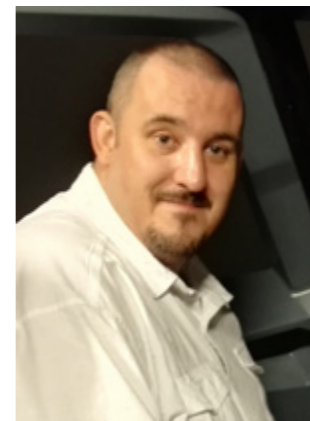
A gyerekekkel való kapcsolattartás elsődleges felelőse a tanár segítőpár. Vezetői elvárás vele kapcsolatban, hogy heti rendszerességgel 30 percben személyesen tartsa a kapcsolatot segítőpár tanulóival. A napi működésben azt látom, hogy a napi személyes kapcsolattartás jellemzi a tanárt és a rábízott tanulókat.

Úgy érzékeljük, hogy a tanulók informatikai eszközhasználatossága különböző szintű, de ez a helyzet a tanárt és tanulókat felelősségvállalásra és kreativitásra, együttműködésre tanítja.

Szabó Zsolt, a gödi kollégium vezetője

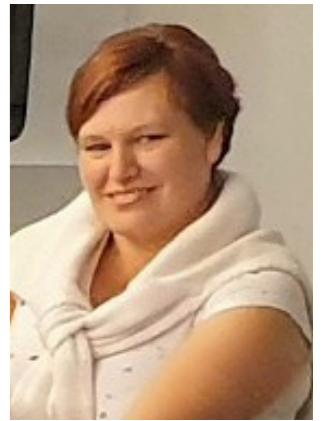
Fő feladatunk a kollégisták tanulási és életvezetési támogatása, napi kapcsolatban velük és szüleikkel.

Minden hétfőn hétindító foglalkozást tartunk Facebook live-on: a kollégiumi nevelőtanárok a Facebook-on csoportokat hoztak létre, ezekben mindennap életvezetési, lelki, tanulási tartalmakat osztanak meg a gyerekekkel. Ezen felül szakkörfoglalkozás is van: például a Közlekedés-csoport tagjai személyre szabott, érdeklődésüknek és személyiségüknek megfelelő projekteket kaptak és azokban dolgoznak, majd munkájuk eredményét megosztják a többiekkel is.

Bartiné Pásztor Beatrix, az érettségi team vezetője

„Azt hiszem, ebben az időszakban mindenki számára még inkább felértékelődnek a személyes kapcsolatok. A Discordon, vagy Zoomon keresztül anekdotázunk, hogy milyen jó is volt benn a tanteremben. Diákjaink, tanáraink, akik az érettségi előtt egy hónappal kényszerülnek a digitális oktatás elsajátítására, mindent megtesznek azért, hogy az a rengeteg munka, idő és segítség ne vesszen kárba, ami az elmúlt éveket jellemezte. Legfontosabb célkitűzésünknek tartjuk, hogy diákjainkat lelkileg, mentálisan támogassuk. Mindemellett nem elhanyagolható, hogy érettségi vizsgára készülünk, tehát haladunk a kijelölt úton és reméljük, hogy majd egyszer mosolyogva tudunk visszaemlékezni erre a periódusra.

Keller Krisztina, a szakmai team vezetője

A szakmai képzés egyik nagy kihívása, hogy segítsük az online térben azokat a fiúkat, akik nehezen boldogulnak a személyes jelenlét nélkül, vagy azokat, akik megijednek a különféle kütyük használatától. Érdekes tapasztalat, hogy sokan közülük megnyire magukra maradtak otthon, és mégsem jellemző rájuk, hogy az osztálytársakkal tartják a kapcsolatot. Nagyon szeretnénk őket segíteni abban, hogy az iskola tanárai által kiadott feladatok hasznos időöltést jelentsen számukra, ami oldhatja magányérzetüket. Nem utolsósorban azt is szeretnénk, hogy az ebben a tanévben előírt tananyag eljusson hozzájuk, és sikeresen befejezzék ezt az évet.

SZERKESZTETTE: BESZE ERIKA - OBRECSÁNY ÉVA

DIGITÁLIS TÁVOKTATÁS A KECSKEMÉTI PIARISTA ISKOLÁBAN

Bár váratlanul, de nem felkészületlenül érte iskolánkat a koronavírus okozta helyzet, a digitális távoktatás bevezetése. Az intézmény már évekkel ezelőtt áttért a Google oktatási csomagjának használatára; ötödik osztálytól felfelé minden diák rendelkezett iskolai fiókkal, sok órán a feladatokat és segédanyagokat már a Google Tanterem programban is megkapták. Akár a dolgozatok vagy gyakorló feladatok is tableten, számítógépen vagy okostelefonon zajlottak. A digitális fejlődést az EFOP 3.2.3 pályázat is támogatta, emellett az Öveges Diáklabor is sokat segít benne.

A Google keretrendszer használata azért fontos, mert így egységes csatornán zajlik a kommunikáció a diákokkal, nem kell különbözőeket figyelni. Egyértelmű, hol a tananyag, mit mikorra kér a tanár, segít beosztani az időt. Ráadásul az adatvédelmi szempontoknak is megfelel. A távoktatási helyzetben az alsósok, pontosabban a szüleik is kaptak Google fiókokat, így biztonságosan jutnak el hozzájuk a tanítók videóit, online feladatait, bátorításait. Az eszközellátottság is megoldódott, a rászoruló diákok az iskolai készletből kaptak notebookokat, tableteket. A pedagógusok is részesültek iskolai eszközökben, amikor szükséges volt, emellett netbookjainkkal a Tankerület rászoruló diákjait is segítettük. Szintén az együttműködést erősítette Kecskeméten belül, hogy az általunk is kezdeményezett, az önkormányzat által támogatott „Digitális város – digitális oktatás” című

ALAPÍTVÁ:
1714 (1993)
WWW.KECSEKEMET.PIARISTA.HU

projekt keretében digitális képzést tartottunk a város pedagógusainak. Az EFOP pályázatban már kipróbált, majd iskolánk által akkreditált 60 órás pedagógusképzésben résztvevő kollégák folyamatba ágyazottan, az önálló és egymástól való tanulás lehetőségeinek kihasználásával tanulták a digitális pedagógiát. Az első két alkalommal váci, katalóniai, londoni és indiai videokonferenciát is beiktattunk, melyek során érdekes digitális gyakorlatokat ismertünk meg. A résztvevők visszajelzése szerint a képzés nagyon sokat segített nekik, hogy a digitális távoktatásra felkészülten álljanak át, és saját intézményükben is tovább tudják adni tudásukat. A képzés, a járványügyi helyzet miatt online formában, áprilisban zárult. Az alsó tagozatnak okozott az iskolában talán legnagyobb kihívást az áttérés.

„A távoktatásra való átállás nagy izgalommal töltötte el alsó tagozatunk pedagógusait. A megváltozott helyzet tőlünk is megváltozott pedagógiai módszereket követel. Nagyon gyorsan kellett átállnunk. Aggódtunk a gyermekekért, a családokért, de tudtuk, hogy ebben a helyzetben nekünk kell biztonságot nyújtaniuk. Az átállást segítette a kollégák pozitív hozzáállása, jó szakmai felkészültsége. A tananyag átadása mellett nagyon fontos az odafigyelés, törődés. Ezért minden osztályunk heti rendszerességgel videokonferenciát tart, sőt e mellett lehetőséget biztosítunk a személyes találkozásokra is. Pedagógusaink együttműködése különösen fontos ebben az időszakban. A szakmai munkában a Google Tanteremben adjuk a feladatokat a diákoknak. Tanulóink oktatóvideók segítik, emellett megjelennek az online, játékos feladatok is. Törekvünk, hogy a gyerekek lehetőséget kapjanak a tananyag elsajátításának egyéni beosztására. Természetesen ehhez minden segítséget, ajánlást megadunk. Fontos, hogy mind a szülők, mind a tanulók előre tudják, mi a cél, vagyis, hogy azon a héten mit kell tudniuk, elsajátítaniuk. Lényeges a tananyag mennyiségének átgondolása, vagyis, hogy a családokra ne rakjunk túl nagy terhet. Kíváncsiak vagyunk a tanulók véleményére, tanulási szokásaira is, amelyhez alakítjuk pedagógiánkat. Talán mégis az a legfontosabb, hogy a ránk bízott családok megértést, személyes odafigyelést, támogatást kapjanak!”

Némethné Lintner Tünde,
munkaközösség-vezető

Iskolapszichológus és mentálhigiénés kollégáink ebben a helyzetben is a diákok, kollégák rendelkezésére állnak, ahol kell, segítséget nyújtanak. Nem csak az iskola, hanem a Piarista Óvoda is azon dolgozik, hogy online csatornákon át segítsen a szülőknek ebben a nehéz helyzetben. Többek közt olyan videók készítésével is foglalkoznak, amelyek személyesen szólítják meg a gyerekeket és foglalkoztatják az óvodásokat, ezzel is segítve például az otthon dolgozó szülők terheinek csökkentését.

MIKULÁS DOMONKOS, IGAZGATÓ

NEMZETKÖZI KAPCSOLATOK A KORONAVÍRUS ÁRNYÉKÁBAN

A járvány a nemzetközi együttműködéseinket is jelentősen megváltoztatta: le kellett mondanunk az áprilisi lengyelországi utat, és a májusra tervezett kecskeméti nemzetközi laborképzésünket is.

Márciusban még épp vissza tudtunk érni a drezdai és chemnitzi utunkról, ahol a németországi diáklaborok éves konferenciáján vettünk részt, majd diáklaborokat látogattunk. (Ketten két hétre ki is tiltódtunk az iskolából a külföldi út miatt, majd nem sokra rá az egész iskola bezárt, így nagy jelentősége nem volt ennek sem.) Élesebb volt a helyzet a kéthónapos diákcserék vonatkozásában: gyorsan kellett március második hetében dönteni és hazautaztatni két lengyel és két katalán vendégszereplőnk, és hasonlóan „hazamenekíteni” Lengyelországban és Katalóniában tanuló magyar diákjainkat. A két hónap hosszúra tervezett, de hat hét után megszakított programról szomorúan tértek vissza diákjaink, de talán ennél erősebb volt bennük az öröm és hála mindazért, amit ezen idő alatt kaptak a projektnek köszönhetően.

Az Erasmus plus KA2-es projekt keretein belül sikerült úgy alakítanunk, hogy minden jelentkező diákot el tudtunk utaztatni és fogadni tudtunk a partner iskolákba és hozzájuk. A leginkább használt nyelv a csereprogram során az angol volt, de mindenhol cél volt a vendéglátók nyelvének, a lengyelnek, katalánnak és magyarnak a tanulása is. Ebben a vendéglátó családok is érdemi segítséget nyújtottak. A diákokon kívül a tanároktól is sokat

kívánt a helyzet, számos óra lényegében kétnyelvűvé vált, ami komoly előkészületet igényelt. A pályázat témájának megfelelően a természettudományok voltak a program központjában, nálunk ez sok laborgyakorlatot jelentett. A tapasztalatok feldolgozása még tart, de álljon itt két rövid diákbeszámoló:

„Óriási lehetőség volt számunkra, hogy két hónapig tanulhattunk Katalóniában. Különösen érdekes volt, hogy – talán amiért ott is a piaristákhoz mentünk – egyáltalán nem éreztük magunkat olyan távolinak, inkább mintha egy rokont látogattunk volna meg. Mediterrán vendégszeretetet élvezhettünk; az a boldogság, mozgékonyaság azóta is bennem van – tényleg barátokra leltünk. Nagyon sokat tanultunk, főleg a természettudományok terén, a katalán mellé némi spanyol is ragadt ránk. Amit talán egy életre megtanultam tőlük, az az, hogy bármennyire nehéz is néha egy helyzet, mindig meg lehet oldani, és együtt kétségtelenül sikerülni fog. A szívem fele még mindig ott van...”

Szeghő Balázs

„Varsóba is eljutottunk, ahonnan egy piarista ifjúsági találkozóra utaztunk. Jó volt megismerkedni a többi iskolából érkező diákkal és beszélgetni velük is egy keveset. Mindvégig nagyon élveztem a kirándulást, és azon a napon megtapasztalhattam, hogy teljes értékű tagja vagyok egy közösségnek; velem is ugyanúgy beszéltek azok, akiket eddig nem ismertem, mintha egy régi barátjuk lennének. Ez az egyik legkedvesebb élményem a programból.”

Kernya Bálint

Jelenleg azon is dolgozunk, hogy a távoktatási helyzetet hogyan tudjuk felhasználni arra, hogy erősítsük a diákok nemzetközi összetartozását a nyelvtanulási célokkal összekötve. Hisz olyan helyzet állt elő, ahol két kecskeméti diák egymástól való távolsága nem nagyobb, mint akár egy argentin piarista diáktól való távolságuk. Mindkét esetben „csak” internetkapcsolat van közöttük. Hatvan diákunk már jelezte is, hogy szívesen részt venne ilyen típusú találkozásokban.

MIKULÁS DOMONKOS, IGAZGATÓ

ÉLETÜNK A KARANTÉNBAN

BIZTATÓ SZAVAK

Lenyűgöző, hogy egy-két hét alatt mekkorát tud változni a világ... Egyik nap még azon töprengünk, hogy melyik szünetben nem ütközik senkinek a tesi órájával az IDB-el-nökválasztás, a másikon már be se tehetjük a lábunkat az iskolába. Hamar kellett alkalmazkodni az új helyzethez és bőséges a nehézségek száma, de ez az időszak valódi kitartásra nevel mindenkit. Megtanulunk magunkért küzdeni a tankönyvekkel és a beadandókkal, ki így, ki úgy! :) Azt sem felejthetjük, hogy ez sem tart örökké, nem kell kétségbe esni, hogy soha többé nem lesz alkalmunk nyomni az iskolapadot napi nyolc órában. :)]
Addig is, kitartást!

ERŐS RÉKA, IDB ELNÖK

TRASTEVERE KARANTÉNBAN!?

Amikor iskolánk négy csapata nagy lelkesedéssel csatlakozott a Trastevere projekthez, még nem is sejtették, mekkora kreativitásra lesz szükségük a feladat befejezéséhez.

Elindultak a tervezéssel, már mi is bekapcsolódhattunk a folyamatba (lásd a képet) amikor...

Senki nem esett kétségbe, az idősek felvételről nézheték végig a tervezett élő koncertet, a kisfilmek otthoni vágással, de végül elkészültek. Ha van kedvetek, nézzétek meg! <https://trastevere.piarista.hu/SYSTEM/projektek>

ERDŐSNÉ BENKE ÉVA

ALAPÍTVÁ:
1739 (1994)

WWW.MOSONMAGYAROVAR.PIARISTA.HU

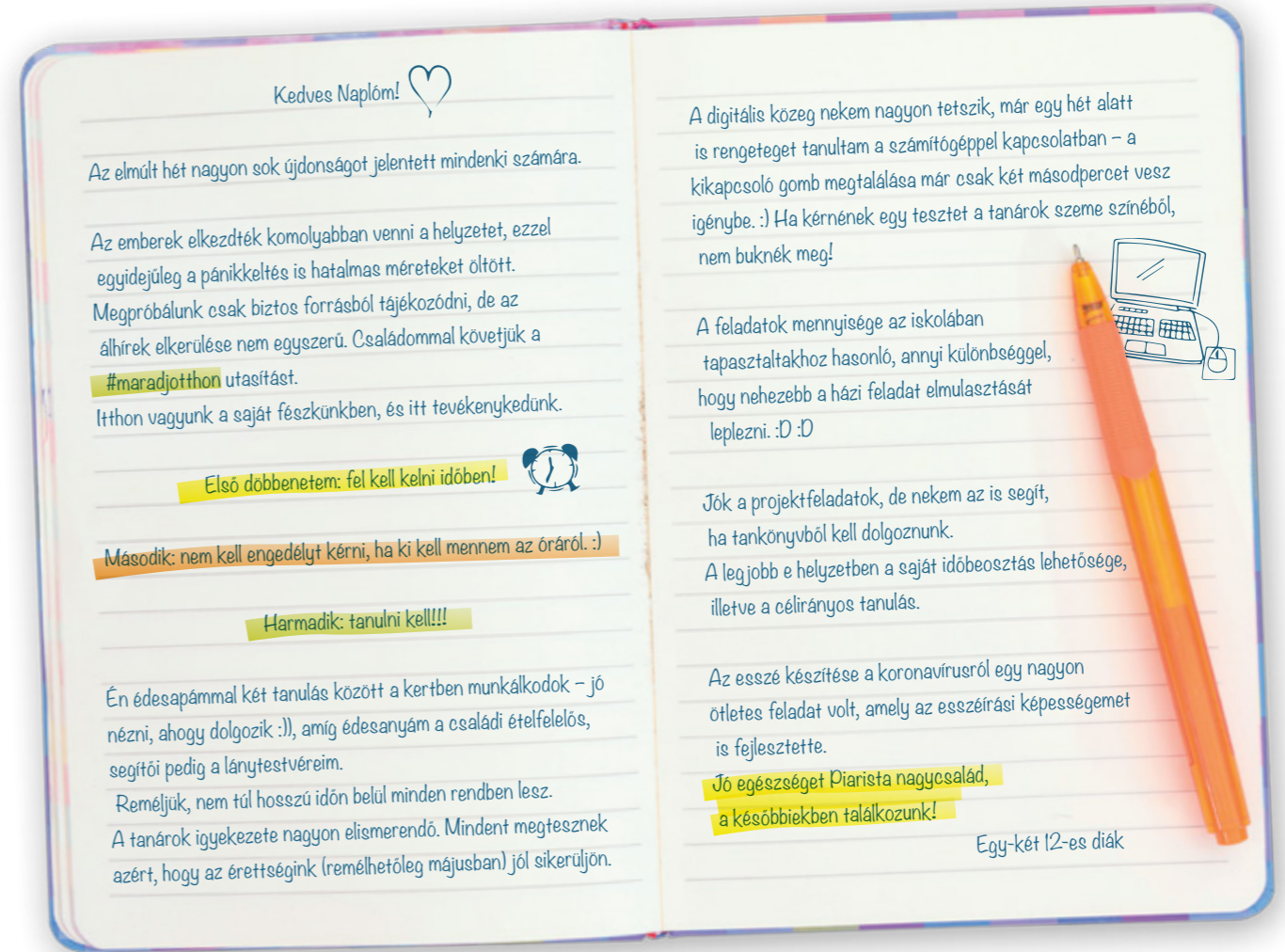

ONLINE PASZTORÁCIÓ

A mosonmagyaróvári piarista atyák lelkipásztori feladataikat igyekeznek annyira ellátni, amennyire a kialakult körülmények lehetővé teszik. A hívőkkel való pasztorális célú, személyes találkozások nagyon hiányoznak. Próbálunk leleményesek lenni: vasárnapi miséinket és a magunk mögött hagyott teljes nagyheti liturgiát online felületeken, azaz a facebook-on és az iskolai honlapunkon a nyilvánosság számára is követhetővé tettük. A vasárnapi dekes miséink továbbra is követhetők az online-térben. A nagyheti szent három napban megköszöntük az óvári plébánosnak, Bodó Zoltánnak, hogy az ő templomában együtt végezhetjük a szertartásokat.

Ezen felül reggeli imákat és elmékedéseket, spirituális útravalókat szoktunk az online-térben elhelyezni. Rendházunk két plébániai kormányzója, Nyeste Pál Héderváron és Farkas István Dunaszigeten továbbra is teljes értékű pasztorális munkát végeznek, persze a járványhelyzetben megengedett keretek között. A rendházi élet is megy tovább, házi gyűlésekkel, közös zsolozsmázással, miséekkel.

BOZÓK FERENC SP

Kedves Naplóm! ♥

Az elmúlt hét nagyon sok újdonságot jelentett mindenki számára.

Az emberek elkezdtek komolyabban venni a helyzetet, ezzel egyidejűleg a pánikeltés is hatalmas méreteket öltött.

Megpróbálunk csak biztos forrásból tájékozódni, de az alhírek elkerülése nem egyszerű. Családommal követjük a #maradjotthon utasítást.

Itthon vagyunk a saját fészünkben, és itt tevékenykedünk.

Első döbbenetem: fel kell kelni időben! ⌚

Második: nem kell engedélyt kérni, ha ki kell mennem az óráról. :)

Harmadik: tanulni kell!!!

Én édesapámmal két tanulás között a kertben munkálkodok – jó nézni, ahogy dolgozik :)], amíg édesanyám a családi ételfelkészítés, segítői pedig a lánytestvéreim.

Reméljük, nem túl hosszú időn belül minden rendben lesz.

A tanárok igyekezete nagyon elismerendő. Mindent megtesznek azért, hogy az érettségink (remélhetőleg májusban) jól sikerüljön.

A digitális közeg nekem nagyon tetszik, már egy hét alatt is rengeteget tanultam a számítógéppel kapcsolatban – a kikapcsoló gomb megtalálása már csak két másodpercet vesz igénybe. :) Ha kérnének egy tesztet a tanárok szeme színéből, nem buknék meg!

A feladatok mennyisége az iskolában tapasztaltakhoz hasonló, annyi különbséggel, hogy nehezebb a házi feladat elmulasztását leplezni. :D :D

Jók a projektfeladatok, de nekem az is segít, ha tankönyvből kell dolgoznom. A legjobb e helyzetben a saját időbeosztás lehetősége, illetve a célirányos tanulás.

Az esszé készítése a koronavírusról egy nagyon ötletes feladat volt, amely az esszéírási képességemet is fejlesztette.

Jó egészséget Piarista nagycsalád, a későbbiekben találkozunk!

Egy-két 12-es diák

Anyával együtt tanulunk, Ádám tabletezik, apa a munkából érkezik haza. Együtt a család

FELFEDEZÉSEINK A DIGITÁLIS VILÁG TENGERÉN

A nagy földrajzi felfedezések korában sok olyan tudás birtokába jutott az emberiség, ami a véletlen műve volt. A digitális tanrend bevezetése olyan hajóúton indított el mindannyiunkat – olykor magas hullámok között –, amely rengeteg új dolog felfedezésére adott alkalmat.

Egymást segítve, sok olyan alkalmazást, programot ismerhettünk meg, amelyekkel gördülékennyé tudtuk tenni a gyerekek otthoni tanulását. Az első hetek nehézségei után most már vidáman, szinte zökkenőmentesen mennek a Zoom-os és egyéb online órák – persze ehhez elengedhetetlen, hogy az internet a barátunk legyen. :)]

A gyerekek megbarátkoztak a helyzettel, bár érezhető rajtuk, hogy egyre jobban vágyódnak vissza az iskolába, hiányoznak a barátok, beszélgetések, játékok.

Online találkozásaink során nemcsak a tananyag elsajátítását tartjuk fontosnak, hanem a személyes kapcsolatok ápolását is. Örömeink, bánatok, élmények megosztásának szintén helyet, teret adunk ezen alkalmakkor.

Ezúton is köszönjük a szülők támogatását!
Innen is üzenjük nektek, kedves Gyerekek: Kitartást! Hiányoztok!

BOLLA-CSEH VIRÁG

HÉDERVÁRI SZÍNESEK

JÓTÉKONYSÁGI BÁL HÉDERVÁRON

Farsangkor a hagyomány szerint jókedvű mulatságokat, bálokat tartanak világszerte. Régóta érlelődött bennünk a gondolat, hogy rendezzünk egy jótekonysági iskolabált.

Összeállt egy lelkes csapat, és február 15-én megtartottuk az első, **piarista jótekonysági iskolabált** Héderváron.

Első volt ez a rendezvény, mert kis falunkban iskolabál már jó ideje nem volt. **Piarista**, mert a piarista közösség összefogásával valósult meg. **Jótekonysági**, ahogy **Szent Pál** is megfogalmazta: *Isten a jókedvű adakozókat szereti*.

A jókedvű adakozó szándék a bál szervezése során is megmutatkozott, a belépőjegyek, a támogatójegyek megvásárlásával és a tombolatárgyak felajánlásával.

A bált a nyolcadik osztály **táncvizsgálója** nyitotta meg. Nagy büszkeséggel töltött el mindnyájunkat gyermeink látványa. Ezt követte az **első tánc a családtagokkal**. A megható pillanatokat mélyen szívünkbe zártuk. A **tantestület táncos meglepetés műsora** is nagy sikert aratott. A finom vacsora és a jóízű beszélgetések után a nyolcadikosok táncba hívták kedves meghívott vendégeinket. Bálunkat **hagyományteremtő** szándékkal rendeztük meg. A tombola után **gyertyafénykeringőt** szerveztünk, így adtuk át a jótekonysági lángot a hetedikeseknek.

A bál bevételét a **gyermekekre** fordítjuk. A szabadidő hasznos eltöltéséhez kültéri játékokat vásárolunk.

Iskolánk tantestülete, az iskola dolgozói, a szülői közösség nevében megköszönöm mindazok irántunk való jószágát, akik elfogadták meghívásunkat, a bál szervezésében közreműködtek, támogatásukkal, felajánlásaikkal hozzájárultak a bál sikeres lebonyolításához!

DIGITÁLIS OKTATÁS

A veszélyhelyzet kihirdetése mindnyájunkat új feladatok elé állított. Nagy kihívást jelent ez gyermeknek, szülőnek és pedagógusnak egyaránt.

2020. március 13-án a mosonmagyaróvári piarista iskolában közös **tantestületi értekezleten** vettünk részt. Itt kezdtünk el megismerkedni az új oktatási módszerrel, majd iskolánk minden tanulója rövid idő alatt csatlakozott a **Google Classroom** rendszeréhez. A tanárok és a szülők visszajelzései alapján a rendszer átlátható, jól működik. Mindenki a lehetőségeihez mérten, a legjobb tudása szerint oldja meg a rábízott feladatokat.

A **tanár-szülő-gyermek** közti kapcsolat alapja a **kölcsönös bizalom**, mely ebben az időszakban alapvető fontosságú és nélkülözhetetlen. A diákjaimat arra ösztönözöm, hogy alakítsanak ki egy működő **napirendet**, rendszeresen tanuljanak, ne maradjanak le a tananyaggal. Dolgozzanak össze, a feladatok megoldásakor segítsék egymás munkáját. Legyenek bátrak, merjenek kérdezni, segítséget kérni. Kapcsolódjanak a **Meet-es** órákhoz.

Ezúton is kérem a **szülőket**, hogy továbbra is rendszeresen kísérjék figyelemmel a gyermekek otthoni tanulását. Legyenek türelmesek, kitartóak. Legyen számukra ajándék, hogy ilyen sok időt tölthetnek azokkal, akiket szívük mélyén legjobban szeretnek.

Arra biztatom a **kollégáimat**, hogy **együtt sikerülni fog!** Mindannyian többször megtapasztaltuk, hogy bizalommal fordulhatunk egymáshoz, és segítjük egymás munkáját. Továbbra is lelkiismeretesen dolgozzunk! Törekedjünk a lényegre, az igazán fontos dolgokra fókuszáljunk. Vegyük észre a pozitívumokat, nézzük a dolgok jó oldalát!

Köszönöm kollégáim munkáját! Köszönöm, hogy az otthoni tanuláshoz megfelelő irányt mutatnak, segítséget nyújtanak, változatos feladatokkal teszik színesebbé a digitális oktatási folyamatot.

Külön **köszönöm a szülők áldozatos felelősségvállalását**, a nagyobb testvérek segítségét. Nélkülük nem működne ilyen hatékonyan ez a rendszer.

Most érezzük igazán, mennyire jó egy összetartó közösséghez tartozni, szeretetben munkálkodni.

Büszke vagyok a **hédervári tanárookra**, hogy ebben a veszélyhelyzetben is támogató, egymást segítő hozzáállással rendelkeznek.

„Egy mindenkéért – mindenki egyéért!”

SERESNÉ DOMINA TERÉZ, TAGINTÉZMÉNY-VEZETŐ

MEGÚJULÁS KANIZSÁN

GONDOLKODÁSFEJLESZTÉS TÁBLAJÁTÉKOKKAL ÉS IKT ESZKÖZÖKKEL

A pedagógiai megújulás részeként, az elmúlt években hangsúlyossá vált iskolánkban a digitális környezet fejlesztése. Ezen célkitűzéseinkhez segítséget nyújt a piarista rend által kezdeményezett projekt, mely jelenleg is folyik az intézményben.

Novemberben tantestületünk egy csoportja részt vehetett a „**Gondolkodásfejlesztés táblajátékokkal és IKT eszközökkel**” című továbbképzésen. A meghívott előadó, **Aknai Dóra Orsolya** gyógypedagógus, az **IKT-val támogatott tanítás-tanulás** során szerzett tapasztalatairól számolt be, valamint a **web2-es** és **mobil alkalmazásokról, robotikáról, kódolásról, programozásról** szerzett tudását osztotta meg velünk. Az elhangzott előadások elsősorban az **algoritmi-kus gondolkodás** kiskisiskoláskori fejlesztési lehetőségeinek egy szelétét mutatták be a robotika alkalmazásával. Ennek egyik fontos kelléke a **Bee-Bot robotméhecske**, amelyet a hozzá tartozó pályával, iskolánk alapítványa jóvoltából be is szerezhettünk. Nem titkolt célunk, hogy a **Logo Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyen**, már a kicsinyeinket is a 0. korcsoportban nevezhessük.

Amire a legtöbb gyermeknek szüksége van, az a **játék**. A **játék** olyan legyen, hogy művelése közben gondolkodásra készítse a gyermeket, erősítse szociális viselkedését, szóbeli kommunikációját, a türelmet és a másokkal való együttlét örömeit. A **táblajátékok** és a **robotika** is a tanulás, a gondolkodásfejlesztés, a tehetséggondozás kiváló eszközei, melyek hozzásegítik a gyermeket az iskolai sikerességhez. A **gyermeket** alkalmassá kell tenni arra, hogy

gondolkodjon, tervezzen, szituációt oldjon meg. Az egyik játékban szerzett tapasztalat hatással van egy másikra. A játékban a **folyamat megtanulása** a fontos, mert ezzel tulajdonképpen a gyermek megtanul tanulni. Ha a játék közben képes gondolkodni, akkor azon kívül is képes lesz rá. A szabályok elmondása, a tapasztalatok megfogalmazása, az elvek, stratégiák felépítése idetartozik. A **tanult stratégia** átvihető, más helyzetben is értelmezhető. A programban részt vevő **pedagógusok** is tanulnak, tapasztalnak, munkájuk változatosabb lesz, és talán még gyakrabban találkozhatnak a megértés örömeitől felcsillanó gyermekszemek sikerélményével, amiért is ezt a hivatást választották.

TAMÁSNÉ DEME BOGLÁRKA

MULTIPLIKÁTOR KÉPZÉS

Az EFOP-3.2.3-17-2017-00020 számú pályázat keretében három pedagógus vett részt intézményünkben egy több alkalomból álló továbbképzésen.

A képzés során megismerkedtünk azokkal a **digitális eszközök** nyújtotta lehetőségekkel, **jó gyakorlatokkal**, amelyek az oktató-nevelő munkát hatékonyabbá, sikeresebbé és sokszínűbbé tehetik. Nemcsak a konkrét alkalmazások kezelését sajátítottuk el, hanem **szemléletünk formálása-ként** az egyes problémák megoldását több úton és többféle eszközzel kellett megvalósítanunk.

A képzés része és újdonsága volt, hogy hazatérve Nagykanizsára **multiplikátorként** megosszunk a megszerzett tudásunkat iskolánk pedagógusaival is. Így **30 órás** képzést tartottunk tizenkilenc kollégánknak **Digitális pedagógiai továbbképzés** elnevezéssel, ezáltal is érzékenyítve a résztvevőket e terület szépségeire. A résztvevők képzésről szóló **tanúsítványokat** vehettek át a tanfolyam végén.

KÖRMENDI ISTVÁN

JÓ ÜGY ÉRDEKÉBEN ÖSSZEFOGNI, EGYÜTT SZERVEZNI ÉS BÁLOZNI JÓ!

2020. február 22. Ez a dátum mérföldkövet jelent a nagykanizsai Piarista Iskola és Óvoda megújult Szülői Közösségének életében. A történet valójában nem ekkor, hanem szeptemberben kezdődött, amikor az iskola új vezetése felkérte a szülői közösséget, hogy a többéves hagyományokkal rendelkező Piarista farsangi bál szervezését ettől a tanévtől vegye át.

Bizalmat kaptunk az iskola vezetésétől, így hát nem is volt kérdés, hogy vállaljuk. Ez a vállalat azonban ennél sokkal többet jelentett. Azt jelentette, hogy a döntésünkkel egymásnak is bizalmat szavaztunk, és elhittük, hogy közösen képesek leszünk az ismeretlen helyzetből a legjobbat kihozni.

A Szülői Közösség megalakulásakor a szülők többsége csak látásból vagy még látásból sem ismerte egymást, ilyen közös összefogásban még nem vettünk részt. Rövid idő alatt kiderült azonban, hogy nincs mitől félni, mert a közös cél érdekében való összefogás hihetetlen energiákat, lelkesedést, tenni akarást váltott ki. A szervezés folyamatában a tagok szíve – lélekkel működtek együtt és kreatív gondolatokkal, egymás ötletét tiszteletben tartva, személyes kapcsolataikkal, szabadidejüket beáldozva segítették a bál megvalósulását.

Az első szervezői megbeszélésen az eddig évektől eltérően meghatároztunk egy célt, amire az Iskola vezetése a bál bevételét fordítja. Az iskola vezetése és a tantestület az oktatás folyamatát segítő informatikai eszközök beszerzését tűzte ki célul.

A szervezést eme cél ismeretében kezdtük el. Kis csoportokat alkottunk attól függően, hogy ki melyik területen szeretett volna részt venni a szervezésben. Voltak dekorosok, grafikusok, a pakolást szervezők, a műsor-és catering szervezők, a tombola felelősök, az adminisztratív munkát végzők, valamint az Iskola részéről is segítette munkánkat a pedagógusokból, gazdasági iroda dolgozóiból, karbantartókból álló csapat Böszörményi Géza igazgató atya vezetésével.

A Szülői Közösség kéthavonta megtartott találkozóján mindig átbeszéltük az aktuális kérdéseket, hogy a többség véleményét figyelembe véve haladjunk a szervezéssel. A tagok aktívak voltak mindvégig és öröm volt megtapasztalni, ahogy saját osztályaikból is aktivizálni tudták a szülőket. Így valósulhatott meg az a titkolt vágyunk, hogy ne csak a Szülői Közösség tagjai vegyenek részt a

szervezésben és lebonyolításban, hanem az osztályokból azok a szülők is csatlakozzanak, akiknek nincs ilyen tiszt-ségük, de az önzetlen, segítő szándék bennük van. Sikertől bevonnunk tehát a szülőket, még pedig az anyukák mellett az apukákat is, akik az első hívó szóra érkeztek és segítettek. De köszönet illeti azokat a diákokat, diákok szüleit vagy ismerőseit, akik ingyen vállalták a fellépést, és ezzel is támogatták az iskola célkitűzéseit.

Közel négyhónapnyi szervezői munka után eljött a bál napja.

A nagykanizsai piarista farsangi bált teltházzal rendeztük meg. Kétszázharmincöt fős létszámmal, több mint 180 tombolatárgy felajánlással, színvonalas műsorral, finom vacsorával, hajnalig tartó tánccal, fergeteges hangulattal, sok-sok elismerő köszönettel és nem utolsó sorban több, mint 1,2 M Ft nyereséggel zárta a Szülői Közösség az első nagy projektjét. A teljes összeget az oktatásban alkalmazott informatikai eszközök beszerzésére fordítja az iskola. (A legrobot kiegészítő, a padlórobot, a projektor, a hangfalak, laptopok egy része már meg is érkezett.)

A rendezvényt követően a szervezői csapatnak tartottunk egy utóértékelő összejövetelt. Jó hangulatban, kötetlenül beszéltük át a szervezés és lebonyolítás tapasztalatait, hogy aztán jövőre ezek fényében álljunk neki egy hasonlóan sikeres bál szervezésének.

Boldogan és örömmel gondolunk vissza erre a mérföldkőre, amely ebben a mostani megváltozott helyzetben még nagyobb értéket jelent. Úgy gondolom, hogy iskolánkban jó úton haladunk, hogy megvalósítsuk a piarista értékrendnek megfelelően a pedagógus, diák, szülő hármásának összetartó egységét, és azon fogunk dolgozni a jövőben is, hogy közösségünk tevékenysége által lelkiileg, szellemileg és emberi kapcsolatokban együtt gazdagodjunk.

A SZÜLŐI KÖZÖSSÉG NEVÉBEN: SZINÉ HORVÁTH BEÁTA,
A NAGYKANIZSAI PIARISTA ISKOLA ÉS ÓVODA
SZÜLŐI KÖZÖSSÉGÉNEK ELNÖKE

PIARISTA ÓVODA KÉSZÜLET A NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSRA

Az idei tanévben óvodánk csatlakozott a Katolikus Pedagógiai Intézet által szervezett programsorozathoz, melyet az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus alkalmából indítottak. A katolikus óvodáknak meghirdetett programsorozat célja, hogy a gyermekek életkori sajátosságait figyelembe véve közös élmények biztosításával támogassa a hitben való növekedést. Ennek keretében minden hónapban egy feladat teljesítése volt a cél, amely gyermekek, szülők és óvodai dolgozók közös munkájának eredményeként jött létre.

Októberben egy közös szülőültesen vettünk részt. A Süni csoport szervezésében Kett-módszeren keresztül megismertük a Biblia egyik ide kapcsolódó részét: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehettek” (Jn 13,5). Ezt követően az óvoda udvarán három szőlőtő ültetésére került sor, amin a gyermekek és a felnőttek egyaránt részt vettek. Közös készítették elő a földet, helyezték el a szőlőtöveket, majd locsolták meg azokat életadó vízzel.

November az élő kenyér jegyében zajlott. A Maci csoportosok többféle ízesítésű kenyeret sütöttek, amellyel egy rövid műsor keretében megajándékozták a többi csoportot. A közös élmény során mindannyian átérezhettük Szent Erzsébet jóságát, ahogy megosztottuk egymással a megtört kenyeret.

Az advent az elcsendesedés időszaka. A Katolikus Pedagógiai Intézet által meghirdetett decemberi program olyan közösségi találkozásokra adott lehetőséget, amelyeken óvodánk apraja-nagyja köszöntötte az Oltáriszentségben jelenlévő Jézust. Ahogy közeledett a kegyelemmel teli ünnep, sor került a csoportok szülői közössége által kapott

legnagyobb ajándékra, a betlehemes műsor előadására. A történet megjelenítésén keresztül láthattuk a gyermeket váró, dajkáló Máriát, az önzetlenül segítő Szent József nyugalmát, a fényes csillagot követő pásztorok vándorlását, örömet és végül a napkeleti bölcsek hódolatát.

Az újév új programot hozott. Helyi rajzpályázatot hirdettünk a nagycsoportos gyermekeknek „Jézus az én barátom” címmel. A reggeli elcsendesedés perceiben mondhatták el a kicsik, mit jelent számukra a barátság és milyen az igazi barát. Hallgattuk a gyermekek válaszait, majd hálát

adtunk a Mennyei Atyának, hogy vannak barátaink, köztük Jézus is, aki feltétel nélkül szeret minket. Az elkészült gyermekrajzokból kiállítást rendeztünk az óvoda aulájában, a felnőttek számára pedig esszéíró pályázatot hirdettünk. Az írásokban olvashattunk azokról a legbensőbb élményekről, amelyekben szülők és munkatársak osztották meg velünk átéléseiket, leírták, hogy milyen érzésekkel járulnak a szentáldozáshoz, melyben Jézust fogadják szívükbe.

A februári feladat a Biblia olvasásán keresztül adott számmunkra mélyebb kapcsolatteremtési lehetőséget Istennel. Családjaink a csoportok Bibliáját adták körbe, amelyből az Oltáriszentséggel kapcsolatos szentírási részleteket kikeresve elmélkedhettek, beszélgettek és egy kis füzetbe le is rajzolhatták élményeiket. Örömmükre szolgált ez a feladat, hiszen a rohanó hétköznapokban gyakran elsiklunk Isten szava, útmutatása mellett.

A nagybőjti időszak Isten szeretetének és irgalmasságának teljességét tárja elénk, amelyben a Katolikus Pedagógiai Intézet utolsó programpontjának teljesítése volt az óvodánk közösségének végső állomása. Ezt a feladatot a közrejátszó járványhelyzet kialakulása sajnos előbb megszakította, amely rádöbentett minden embert arra, hogy az Isten mindenható, és csak a közös ima ereje képes úrrá lenni még a leghetetlenebbnek tűnő helyzeteken is.

A közösen és hitben megélt családi elmélyült együttléteknben, megosztásokban, tanúságtételekben, Szentségimádásban, rajzos feladatokban, a Szentírás megismerésében, a csoportok közötti közös tevékenységekben megismertük és megtapasztaltuk Isten szeretetét. Ezen apró mozzanatokból készült el egy olyan képzeletbeli rózsafüzér, amely imádkozva összeköt bennünket az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztussal.

NÉMETH RÉKA ÉS SIFTER JÓZSEFNÉ

SZEGEDI ÉLMÉNYEK DIÁKSZEMMEL A TÁVOKTATÁSRÓL

Mint mindnyájan tudjuk, az elmúlt hetek nagy változásokat hoztak tanulmányi életünkbe. A COVID-19 (avagy „kovi”, ahogyan a nagymamám mondani szokta) teljesen felforgatta megszokott életünket, és rendesen kiköszöntött minket a megszokott kerékvágásból.

Azon a pénteki napon, amikor még csak szárnyait kezdte bontogatni Magyarországon a vírus, az iskolában még nem tudtuk, hogy egy ideig akkor látjuk egymást utoljára testközelből. Bár már felmerült a gondolat az utolsó tanórán, hogy a következő héten nem jövünk iskolába, a tanáraink arra buzdítottak minket, hogy a hétvégén a megszokottak szerint készüljünk a következő hétre. Viszont még aznap este elhangzott a televízióban, hogy hétfőn már nem kell iskolába mennünk, helyette online oktatás lesz.

Természetesen, ahogy megtörtént a bejelentés, a Messenger-osztálycsoportban olyan gyorsan pörögtek az üzenetek, hogy követni sem lehetett. Majdnem mindenki örült, csak elvéve voltak kételkedő és aggodalmaskodó vélemények a helyzetről. Másnap már tájékoztatott is minket osztályfőnökünk a továbbiakról. Jó volt tudni, hogy a tanárok még hétvégén is a helyzet megoldásán dolgoznak, a saját idejüket nem sajnálva, a mi érdekünkben.

A Google Classroom rendszert már használtuk korábban is az iskolában, viszont csak most láttuk valódi értelmét a felületnek. Eddig az esetek többségében csak tesztek és dolgozatok írására alkalmaztuk az iskola tableteit. Most viszont teljesen kiaknázzuk a benne rejlő lehetőségeket és funkciókat. Az átállás természetesen nem volt zökkenőmentes. Azon osztálytársaimnak, akik kevésbé értenek az informatikához, szívesen segítettem Messengeren, sőt még egy Classroom-oktatóvideót is készítettem egyiküknek, melyet később feltöltöttem a YouTube-ra is.

Minden tantárgyból van egy kurzusunk a Classroomban, ahová a tanárok feltöltik a feladatokat. (Igen, még tesiből is.) Emellett bizonyos tantárgyakból kontaktóráink is vannak. Néhányan nagyon szigorúan veszik ezeket, azaz minden egyes iskolai tanóra időpontjában ilyen órát tartanak, míg más tanárok hangját még nem is hallottuk hangszórón keresztül.

Minden tanár másképp értelmezte a digitális oktatást, emiatt tantárgyanként nagyon eltérő a tananyag mennyisége és típusa is. Tesiből például hetente videókat kapunk különböző gyakorlatokról, az osztályzás pedig egy havi edzésnapló kitöltésével történik. Szerintem jó ötlet lenne, hogyha az otthoni edzésünk rövid részleteit videóra kellene venni, és ezt feltölteni a feladat megoldásaként. Így nagyobb eséllyel lehetne a diákokat rávenni egy rövid testmozgásra, mint egy Excel-táblázat kitöltésével. Énekből zenetörténettel kapcsolatos kvízeket kellett kitöltenünk, míg németből rapet és dalokat kellett énekelni, s hangrögzítővel felvenni.

Érdekesesek voltak az első távdolgozatok is. A távoktatás első hetén már fizikából dolgozatot írtunk online kvíz formájában. Sokan lemaradtak róla, ezért végül nem is kaptunk rá jegyet. Voltak olyan tantárgyak is, amelyekből nem teszt volt, hanem témazáró projektmunka. Hangos PPT-t kellett készítenünk a megadott témáról. Nekem sokkal jobban tetszett a projektmunka, mert bár több időtvettem el, mint egy teszt kitöltése, a feladat megoldásában lehettünk kreatívak is. Így nem bemagolnunk kellett a fogalmakat, évszámokat és definíciókat, hanem alkalmaznunk a tanultakat. Egyébként sincs sok értelme bemagolni a tananyagot, mert hogyha lexikális tudásra van szükségünk, akkor arra ott van az internet (viszont sajnos ezt sok tanár nem így gondolja). Összességében nekem a hagyományosnál sokkal jobban tetszik ez az online tanulási forma. Mint mindennek, ennek is megvannak az előnyei és hátrányai. Bár némelyik tantárgyból a feladatok mennyiségével és a határidőkkel kapcsolatban még van, amit kifogásolok, de a szabad időbeosztás ezt lazán kompenzálja. Például hogyha a nap közepén megéhezek, akkor senki nem fog visszatartani attól, hogy lemegyek a konyhába, és egyek valamit. Arra is rájöttem, hogy jobb minél hamarabb elkészülni a kötelességekkel, és nem halogatni a feladatok megoldását a határidő előtti utolsó pillanatra. Viszont arra is figyelni kell, hogy mivel heti ciklusokban kapjuk a tanulnivalókat és feladatokat, és akarjunk az összes feladattal 1-2 nap alatt elkészülni, inkább osszuk el őket az egész hétre egyenletesen.

HIDEGKUTI ÁDÁM (9.a)

A VILÁG EGYIK LEGIDŐSEBB ISKOLÁJA

Átlagosan mennyi ideig él egy ember? 70-80 évig? A föld egyik legtovább élő állata, az óriásteknős 150-200 évig is kihúzza, amire azt mondhatjuk, hogy nem kevés idő. Hölgyeim és Uraim, a szegedi piarista oktatás február 20-án ünnepelte 300. születésnapját!

Az iskola megadta a módját az ünneplésnek. A születésnapot Kakuszi Péter tanár úr előadása nyitotta, aki az újraalapítás (1991) után elsőként igazgathatta az iskolát. Beszámolt az iskola történelméről, a költözésekről és a piarista gimnázium egykori és mostani mozzatáról. Nagyon érdekes volt hallani, hogy miként alakult a gimnázium útja az Aradi vértanúk terétől a konténerépületeken keresztül a Bálint Sándor utca 14. számig.

Ezt követően az aulában felszeletelték a hatalmas jubileumi tortát, melyből mindenki kapott egy-egy szeletet. Eleinte nagyon nagy tömeg volt, mindenki a torta körül sürgött-forgott (az ügyesebbek a Délmagyar címlapjára is felkerültek), majd kivonulva az udvarra, a foci pályán „felállítottak” minket a „PIARISTA SZEGED 300” feliratot formázó alakzatba. Az én osztályom a piarista szó utolsó „A” betűje volt. (Elég nehéz feladatnak bizonyult centire pontosan beállni úgy, hogy jól is mutasson a drón által készített képen...)

A nap fénypontja, a gyerekek „kedvence”, a szentmise volt. Itt volt a piaristák apraja-nagyja, diákok, öregdiákok, tanárok és vendégek (Pestről, Mosonmagyaróvárról és a világ sok más tájáról). Az oltár előtt most feltűnően sokan álltak, mégis bármilyen nagy volt a tumultus, a hangulat családiasnak bizonyult. Elgondolkodtató felvetésekkel volt tele Keserű tanár úr prédikációja. Az evangélium is más

volt, mint általában. Sokkal nagyobb hatása volt, jobban megérintette szívünket. Nagyon jólesett látni és hallani a bérnalkozók bemutatkozását is. Bár el kell ismerni, hogy sok alvó diák csak erre a „coming out”-ra ébredt fel. Természetesen a piarista növendékben működik az egészséges ösztön, így amikor fel kell állni, akkor feltápászkodik a székből, mint egy zombi...

A misét ünnepi ebéd követte: rántott hús, száraz sült krumplival. A spártaiak a thermopülai csata után sem voltak ennyire letörve. Annyi vigasztalta őket, hogy kaptak mellé baracklevet.

De miért is fontos nekünk ez az ünnep az erősen vitatható ebéd ellenére? A válasz egyszerű. Mi, piarista diákként tudjuk, milyen nevelési elveket és értékeket kaptunk és kapunk a rendtől. A piaristák közösséget adnak nekünk, mégpedig nem is akármilyet. Bárhol is járunk, biztosan megtaláljuk a helyünket, és be fogunk tudni illeszkedni az itt kapott tudás segítségével.

Az iskola ajtaján belépve láthatjuk azon híres embereknek a tablóját, akik szintén a piaristák közt nevelkedtek. A rend az, ami összeköt bennünket, piaristákat a világon.

HORVÁTH BENCE ATTILA – KOVÁCS ANNA – VARGA ZOLTÁN (10. a)

A „VÉTEL” MOST FONTOSABB, MINT AZ „ADÁS” DIGITÁLIS ÁTÁLLÁS A VÁCI PIÁRBAN

2020. március közepén a digitális munkarendre való azonnali átállás nem érte felkészületlenül iskolánkat. Váratlanul, mégis új, izgalmas fejezet kezdődött.

Iskolánkban már egy éve használjuk az egységes **Google keretrendszert**, így már hatodik osztálytól minden diák rendelkezett **iskolai e-mail** fiókkal. Több tantárgyból a **Google Classroomon** keresztül is megkapták a feladatokat és a segédanyagokat a tanulók. A tantestületi konferenciák rendszeres témája a **digitális kompetenciákban** való tanári fejlődésünk, a **know-how** megosztása. Mindez része iskolánk 21. századi pedagógiai megújulásának. Így nem okozott nagy gondot a helyzethez való gyors alkalmazkodás. Az iskola máról holnapra beköltözött az **online térbe** és így mindenki otthonába! Ezáltal a **szülők** is jobban részesei lettek a tanítási-tanulási folyamatnak, akiktől sok **biztató szót**, elismerő hozzászólást kaptunk az elmúlt hetekben.

„Hálás köszönetemet szeretném kifejezni Önnek és az egész tanári karnak ezért a jól kidolgozott és összehangolt digitális rendszerért, amelyet a gyermekek érdekében létrehoztak. Tudom, hogy jó kezekben vannak; és megtesznek mindent, amit meg lehet tenni ebben a nehéz helyzetben. Innentől már csak a gyerekeken múlik, ki hogyan él a helyzettel.”

„...köszönjük a rendszeres tájékoztatást, a bátorítást, és azt is, hogy ebben a nehézségben is megélhetjük: valóban számíthatunk az iskolára, ami jóval több, mint »csupán« oktatási intézmény! Minden elismerésünk az emberfeletti erőfeszítésért, melyet a tantestület megtesz, és talán leginkább partnerséggel lehetséges mindezt viszonzni, melyet mi is szeretnénk nyújtani.”

Kaptunk olyan visszajelzéseket is, amelyek segítettek **hangolni** a munkánkat. A **kisebb gyerekeknél** (5-6. évfolyam) nehézséget okozott, hogy több szülői jelenlétet igényel a tanuláshoz, a feladatok mennyisége vagy a sok gép előtt töltött idő. A **nagygyermekosztályok** esetében inkább az érdeklődés, a motiváció fenntartása jelent kihívást. A diákok ugyanis sokkal nagyobb szabadságot kapnak, de a felelősségük is nagyobb. Ötletességük végtelen, gondolataik igen gazdagok. Erre alapozva nagy lehetőség rejlik személyes reflexiójuk erősítésére, valamint a kreativitásuk, az kritikai gondolkodásuk, az együttműködésük és kommunikációjuk fejlesztésére.

ALAPÍTVÁ:
1714 (1990)
WWW.VAC.PIARISTA.HU

A **diákok** sok **pozitívumot** látnak az online tanulásban. Örülnek annak, hogy nem kell korán kelni, több időt tölthetnek családjuk körében. Az otthonokban folyik a munka, a tanulás, a közös étkezések, a társasjátékozás, a filmnézés, a sport, a zene, és a házi oltárok körül sugárzott online szentmisék is. Még fontosabbá vált a jól működő, közösen kialakított **napirend**, a **szervezettség**.

„Hálás vagyok azért, hogy ily módon megváltozott az életünk, kicsit lelassultunk, jobban odafigyelünk egymásra, értékeli az együtt töltött időt, megbecsüljük azt, amink van. Egyfajta család-csapat-építés időszakát éljük.” (Molnár család)

A **tanárok** számára sem könnyű ez a folyamat, **sok tanulást** igényel, és **újfajta szemléletmódot** követel. A digitális oktatás legfőbb kihívása a **tanulók bevonása önmaguk felelős tanulási folyamatába a tanár személyes jelenléte nélkül**. Bár szerepük továbbra is kulcsfontosságú: megszervezi, kitalálja, követi a diákok munkáját, adatokat gyűjt az egyéni haladásról, lehetőséget biztosít az önértékelésre, rendszeres visszajelzést és tanácsot ad. Saját haladását azonban csak a **tanuló** tudja egészen pontosan követni és értékelni. Azonban éreznie kell a személyes, segítő tanári figyelmet, ez tartja fenn a **motivációját**, a tudatos, rendszeres és reflektív részvételét, az **elkötelezettségét**. A kiadott feladatok elvégzésének középpontjában az **eredetiség**, a tartalomhoz való **személyes kapcsolódás**, az **egyéni fejlődés** áll – vagyis a „vétél” most fontosabbá vált, mint az „adás”. A tanárok legfőbb feladata az igényes és **személyes visszajelzés**, ami ugyan rengeteg időt vesz igénybe, de így meghozza a kívánt eredményt.

A **karantén-suli** valóban felszabadítja diákjaink **kreatív energiáját**. Az iskola blogján (blog.vac.piarista.hu) szereplő képzőművészeti és irodalmi alkotások is bizonyítják ezt.

„A rajzórák legfontosabb célja ezekben az első hetekben az volt, hogy a gyerekeket felállítsam a gépek elől, és küldjem őket a szabadba! Az is nagyon fontos, hogy a rajzolás és festés öröme most segítsen átvészelni a bezártság, elszigeteltség érzését, ezért tudatosan próbáltam olyan témákat választani, amelyek a körülöttük lévő, apró, hétköznapi szépségekre irányítják rá figyelmüket.” (Hortoványi Judit tanárnő)

„A feladatot erre az új, ismeretlen helyzetre is vonatkoztathatjuk – a kapu szimbolizálja az átjárást két állapot, két világ között, az ismert és az ismeretlen, a fény és a sötétség között. Felhív minket, hogy átlépjük, hogy belépjünk valami ismeretlenbe. A másik világ felé vezető utazásra hív – az egyéni helyzet korlátjain túli világot szimbolizálja” (Győrffy-Kovács Adrienn tanárnő)

ELSŐ NAP A „SULIBAN” – egy 5. osztályos tanuló tollából

Egész nap ugráltunk hol kint, hol az ágyon,
Este lett – vasárnap – reméltem gyorsan jön az álom.
Még egy ima, és már ki is hunyt a fény,
Elaludtam. Álomom, mint éji regény:
Voltak benne katonák, tündérek is,
Vadakat terelő juhász – bár görkoris.

Roham-tempóban kezdtem készülődni,
És kezdtem a késésbe beletörődni.
Mikor egy hang ütötte meg a fületem,
Anyá volt, azt mondta: Nincs suli! Örület.
De miért? – ez volt az első kérdésem –
Hétfő van, szünet sincs. Nem értem.

Fura álom volt, de aztán kukorékolt a kakas,
Nem sajnáltam, mert ebédre lesz vadas
A Piár menzáján, mi messze földön híres,
És hol minden fogás szuper egészséges.
De jaj! Hét óra van és hétfő, el fogok késni,
Be fogják a naplóba a késést vérsni.

Elmagyarázta, hogy a karantén mi,
A lényeg kábé ennyi: otthon kell tanulni.
Az asztalomhoz kellett vánszorognom,
Mert kiderült, már aznap is lesz dolgom.
Gyorsan bekapcsoltam a számítógépet.
Mitől lett hirtelen ennyi e-mailem?

Zoom, Google Tanterem, beadandók sora,
Nem volt ennyi dolgom még soha.
Az elején megszokni nehéz volt sajnos,
De mindegyik tanács hasznos.
Segítettek tanárok családtagok,
És most már mindenben profi vagyok...

KÉSZÜLET HÚSVÉT ÜNNEPÉRE

Április 6-án online nagybőjti lelki napot tartottunk diákjainknak, akik változatos programokba tudtak bekapcsolódni.

Beer Miklós püspök atya előadásában arra buzdított bennünket, hogy ebben a nehéz járványos időben tanuljunk meg az **egymásról való gondoskodás** lelkületét, így váljunk **Jézus** igazi tanítványává, és az örök élet távlatában gondolkodjunk!
A Zoom-szobákban többféle **keresztúti elmélkedéssel**, **előadással**, **beszélgetéssel** vártuk a diákokat. Örömteli, gazdagító, különleges együttlétek voltak ezek a találkozások. Különböző, ajánlott **művészeti alkotásokkal** [zene, vers, festmény, meditáció, ima] is segítettük a húsvétra való készületet.

KŐHEGYI BERNADETT – KALÁSZ ÁKOS

KÉRDEZZ – FELELEK!

HELYZETKÉP A SÁTORALJAÚJHELYI PIARISTA
KOLLÉGIUM DIÁKJAIRÓL, 2020 TAVASZÁN,
A KOLLÉGIUM BEZÁRÁSA UTÁN EGY HÓNAPPAL...

ALAPÍTVÁ:
1945 (1992)
[HTTPS://UJHELY.PIARISTA.HU/](https://ujhely.piarista.hu/)

„Tanulj a múltból, éld meg jelened, tervezd a jövőd!”

Február közepén eddig két, számomra ismeretlen szóra lettem figyelmes a híradásokban: Vuhan és Covid-19. Ekkor még nem sejtettem, hogy alig egy hónap múlva életünk gyökeresen megváltozik, az eddig számomra ismeretlen dél-kínai tartomány és egy igen kicsiny, még fénymikroszkópban sem látható biológiai organizmus miatt.

Kezdetben csak apró változások történtek, szigorodtak a kollégiumban a higiénés szabályok. **Március 11-én** azonban már nem kerülhetett sor a közös kollégiumi **mozilátogatásra**. „Már a rágcsláni valót is beszereztük” – siránkoztak a társaim. Micsoda bosszúság! Ma, alig egy hónappal később, milyen nevetséges semmiségnek tűnik ez a kis kellemetlenség. S aztán pénteken, **március 13-án** érkezett a megdöbbentő hír, **bezárnak az iskolák**, és vasárnap már csak a „holmijainkért” mehetünk vissza második otthonunkba.

Milyen más volt ez a **kiköltözés**, mint a már általam négy alkalommal megélt, napsütötte, nyári elköszönés! Most a **búcsúzás** előtt nem számoltuk vissza a napokat, mindig egy-egy betűvel gyarapítva a vakáció feliratot. Nem búcsúztattuk el végzős diáktársainkat, egy-egy kis személyre szabott szóbeli karikatúrával kollégiumi ballagási ünnepségünkön.

Nemzeti ünnepünk napján szinte szótlánul, sietve pakoltuk össze a dolgainkat... Bizonytalanok, tanácstalanok voltunk: **Mi lesz most?! Kollégiumi nevelőink új „terepen” szervezték meg a kapcsolattartást, és a foglalkozásokat, több kiscsoportot létrehozva a kollégium diákjaiból.** Jómagam, mint a diákönkormányzat vezetője, a támogató tanár segítségével látogattam meg virtuálisan e csoportokat és tettem fel kérdéseimet.

Elsőként a „Bari Shej” csoportot kerestem fel. Itt a „Nagy-lány” program mentora terelgeti a lányok életét, a cél, hogy elkerüljék a korai iskolaelhagyást.

- Mi hiányzik nektek leginkább a kollégiumi életből?

- Nekem legjobban a zsongás hiányzik, olyan volt a kollégium, mint egy jól működő méhraj – válaszolja **Panna**.

- Ahol 70-80 diák él együtt, sohasem telnek eseménytelenül a napok. Most szobatársaim máskor bosszantó szokásait is örömmel viselném el – mondja **Petra**.

- Segít-e neked, hogy továbbra is tartjátok egymással és a mentorokkal is a kapcsolatot?

- Maradt legalább valami biztos az életünkben, nem kellett mindent hátrahagyni. Nemcsak beszélgetünk, de szórakozunk is az együtt töltött percekben. Például az

elmúlt két hétben egy közös történetet írtunk. Ha véget ér majd a járvány, remélem, jót nevetünk majd az általunk kitalált mese szereplőin, mint például a törpelábú rókán és a kétszarvú unikornison – válaszolja **Petra**.

Következzenek az **érettségi előkészítő** csoporthoz intézett kérdések.

- Mi az, ami leginkább elszomorít benneteket?

- Megdöbbentő számomra, hogy a 21. században is kiszolgáltatottak vagyunk egy csöppnyi vírusnak – hangzik **Soma** válasza.

- Nem volt időnk, hogy megéljük és feldolgozzuk, hogy ez az utolsó közös évünk. Az idén nem lesz kollégiumi ballagás sem. Nagyon örültem volna, ha szüleim láthatnak és hallhatnak a piarista templomban. Nálunk az a szokás, hogy minden végzős „szerepet” kap a műsorban – mondja **Cintia**.

- Milyen formában kaptok segítséget az érettségi felkészülésben?

- Szerencsére a foglalkozások tovább folynak, azzal a különbséggel, hogy nem a tanteremben kört alkotva tanulunk, hanem **Messengeren** vagy **Zoomon** segít bennünket a tanár – hangzik **Mónika** válasza.

A fent leírtakból látható, hogy mindannyian máshogy dolgozzuk fel az áldozatokat kívánó nehézséget. Egy azonban közös bennünk: valamennyien várjuk már a személyes találkozást és, hogy újra tárt kapukkal fogadja lakóit a **Kossuth Lajos Középfiskolai Piarista Kollégium**.

„Az akadály csak addig számít, amíg félünk tőle. Aki bátor, körültekintő és elszánt, s ezeket egyesíteni tudja, az eléri célját.” (Kenneth Roberts)

SZEDLÁK ANDRÁS DT ELNÖK, POKRÓCOS ZSUZSANNA

DIGITÁLIS JELENLÉT

ALAPÍTVÁ:
2016
[HTTPS://UJHELY.PIARISTA.HU/](https://ujhely.piarista.hu/)

Az iskolák bezárása a tanoda működését is érintette – az új helyzet újfajta kihívások elé állított bennünket.

Az első, amit le kellett küzdenünk, az a **kapcsolattartási nehézség**. Tizenkét szegény sorsú tanodás család számára sikerült biztosítanunk **laptopot** és **korlátlan internet-hozzáférési lehetőséget**. A laptopokért köszönet a **Tigra Informatika Kft.-nek**, az internetért pedig a **Piarista Alapítványnak!** Így lehetővé vált, hogy a mentorok rendszeres kapcsolatot tudjanak tartani a gyerekekkel, és segíteni tudjanak az iskolai elvárások teljesítésében.

A **gyerekek** többsége együttműködő ebben a számukra is új és nehéz helyzetben, annak ellenére, hogy tényleg nagyon nehéz ez nekik. Ők **nem tudnak otthon tanulni** – a körülmények sem olyanok, amelyek alkalmasak lennének arra, hogy a hagyományos (a szó „változatlan” értelmében) iskolai elvárásoknak meg tudjanak felelni, a tanulásnak ez a módja pedig teljesen ismeretlen számukra. Lássuk be: egy kevés levegőjű szobában, ahol még legalább hatan vannak a tanulón kívül, és a háttérben intenzív a jövősménés, nehéz nyugodt körülmények között pozitív töltéseket számolgatni, közben a másik testvérnek regényrészletet kell olvasni, a harmadiknak pedig axonometrikus ábrázolást végrehajtani – az ágyon ülve...

Sokat gondolkodunk az **iskola szerepéről**, a **felzárkóztatás** lehetőségeiről, a **társadalmi igazságról** és **igazságtalanságról**, az **esélyegyenlőségről**, a **kitörésről**, **változásról** – mindezeknek a lehetőségeiről. És hát a nehezítő társadalmi körülményekről, közgondolkodásról és berögződöttségekről, valamint a személyes, egészen konkrét emberi elakadásokról és nehézkedésekről.

Szintén digitális úton működik a **Csillogó szemek** elnevezésű mentorálási programunk lányoknak. **Templomi híveinkkel** is igyekszünk rendszeres **telefonos kapcsolatban** lenni – ők idősebbek, így a telefon az a számukra is ismerős és jól használható eszköz, amelyen el tudjuk egymást

élni. A **szerves közösség** részéről rendszeres a hívek megszólítása, így ha segítséget kérnek, akkor tudjuk őket támogatni: gyógyszert kiváltani, csekket befizetni, bevásárolni...

A tanodán, az önkéntes tevékenységeken, a lány mentorálási programon és a telepi ismeretségünkön keresztül **negyven családdal** vagyunk kapcsolatban. Ezekben a családokban hozzávetőlegesen **száz gyermek** él. Mindent megteszünk, hogy az egyre nehezebb gazdasági helyzetben, amely nagyon hamar elérte a szegény családokat, lehetőségeinkhez mértén segíteni tudjunk. Kapcsolatokat mozgatunk, **támogatókat keresünk**. Nagyon sok jó emberrel találkozunk, akik **segítenek abban, hogy segíteni tudjunk**. **Higiénias szereket** (köszönet a **Gladiolus Kft.-nek**, amely jelentős mennyiségű tisztasági csomaggal támogatta családjainkat), **tartós élelmiszert** és **vitaminokat** gyűjtünk és osztunk ki rendszeresen. Igyekszünk minden hozzánk tartozóról tudni, igyekszünk **megszólíthatók** és valóban **jelenlevők** lenni – mert aki hozzánk tartozik, az a mi hozzátartozónk.

SZABÓ LÁSZLÓ SP

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ A TÁV-FELSŐOKTATÁSRÓL ÉS TÁVHÚSVÉTRŐL

ALAPÍTVÁ:
1992

WWW.SSPESZK.BLOGSPOT.HU

Olvasva a címet, számomra egyfajta feszültséget rejt, mely talán a mindennapjainkba is bekúszik és átszövi hálójával...

Az egyik szórészlet, amelyet kiemelnék, az a „táv”.

De mitől, kitől is vagyok távol?

- Az oktatóktól, akiktől tanulhatok.
- A szakársaktól, akikkel együtt élem meg a kihívásokat.
- A közvetlen kapcsolatokról, amelyek formálnak.
- A valós tudástól, amelyet a virtuális térben nem találok.
- A világtól, amelyben ott van Isten.
- A családomon kívüli szeretettektől, akik adnak magukból.
- Tehát Istentől, másoktól és magamtól...

A másik pedig az **élmény** kifejezés, melyet inkább egy kifejezőbb szóra cserélnék: **tapasztalás**.

Ezekben a napokban megtapasztalom, hogy a **személyes kapcsolatok** értéke milyen fontos, és mekkora űrt teremt, ha ezek az ember a hétköznapjaiból eltűnnek.

A világ, mely körülöttem volt, beköltözött hozzám: az egyetem, a munkahely, a mozi, a koncertterem, a vendéglő, a játszótér, a templom, a könyvtár, a kocsmá, az

edzőterem, az egész mindenség beköltözött és elfoglalta magának a négyzetmétereket a négy fal között, és a saját világommá vált, mely olykor üres, olykor szinte agyonnyom.

Nem tudunk személyesen egymás szemébe nézni, nem tudjuk együtt megosztani az örömeinket vagy megölelni egymást.

Mégis **ott lehetünk a másik mellett**, és ha sajátos módon is, de **megélhetjük** ezt a helyzetet.

Jóllehet a **közös szentmise** ünneplése jelen helyzetben nem ajánlott, ez nem jelenti azt, hogy az **Istennel** való kapcsolatunknak meg kell szakadnia, vagy stagnálnia kell. Ezekben az időkben – miközben talán észre sem vet-

tük, hogy a nagybőjti időnek vége, s lehet, csak a boltban árult csokinyuszik juttatták eszünkbe húsvét közeledtét – még inkább fontos az **elcsendesülés**, a magunkba fordulás.

Az **online húsvét** személyes megélése kapcsán az alábbi mondat jutott eszembe: „A hajnal előtt a legsötétebb az éjszaka.” Talán ezekben a napokban éljük meg a legsötétebb óráinkat, de **Krisztus** is a sötét sírból hozta el feltámadásával a hajnalt, mely vigasztalást nyújt a szomorkodónak, megnyugvást a rettegőnek, és életet lehel oda, ahol addig a halál uralkodott. Ezekben a bizonytalan időkben a fentebb említett gondolatot szem előtt

tartva, ne feledkezzünk meg **Szent Pál** szavairól: „Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről színre. Most még csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem meg mindent, ahogy most engem ismernek. Most még megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet.”

NAGY KÁLMÁN ORVOSTANHALLGATÓ

CSÍKSZEREDAI TANULMÁNYI HÁZ

ÁTOK VAGY ÁLDÁS

ALAPÍTVÁ:
2007

WWW.CSIKSZEREDA.PIARISTA.HU

Április itt, Csíkszeredában. Hózáporok és napsütés közt. A gyöngyvirágok mint kis lándzsák törnek elő a földből. A gyümölcsfák is megindultak, de az éjszakai fagyok fogós ellenfelek. A rózsák még óvatosak. Kijárási korlátozás, kemény büntetések (úgy tudom, kétezer lej, még nem teszteltem). Telefonosabb lett az élet. Azért mégsem bújok el a hívek, gyónók elől, keresem őket, és ők is bennünket. Jézus nem koronásan jár-kel...

Albert Camus, francia egzisztencialista gondolkodó írt egy most igen aktuális regényt **A pestis** címmel (1947). Jóllehet nem volt vallásos (bár **Jézusról** nagy tisztelettel nyilatkozott), regénye egyik főhősvé teszi **Paneloux atyát**, aki a karanténba zárt, észak-afrikai **Orán** városában a maga módján lelkiileg és fizikailag is segíti a járvány áldozatait. (Fontolgattam, hogy az online távoktatásban feltenném 12.-es tanítványainknak, de aztán letettem róla, van elég gondjuk...)

Illusztráció Albert Camus „A pestis” című regényéhez (Magányos alak az utcán) CSERNŰS TIBOR (1927 - 2007)

„Polgártásaink a szokatlan látvány ellenére is, úgy látszik, nehezen értették meg, hogy mi is történik velük... A legtöbbjük arra volt elsősorban érzékeny, ami megzavarta életmódjában, vagy sértette érdekeit. Bosszankodtak, felingerültek...” (A pestis)

Megálltunk, **meg kellett állni** a hajszolt életvitelben, a rohanásban, túlvállalásokban, túlkölésben. (Több idő jut végre az alvásra, pihenésre!) Persze **nem teljes vakáció** ez, hisz munkába csak járunk, és otthon **tanulni** is kell, érkezik a tananyag és a tanerő **online**. Ami tanárt, diákok, szülőket egyaránt próbára tesz...

A **családok** (jobban) **beszorultak** otthonukba. Több az **érintkezés** egymással, akarva-akaratlan. Még mobilal keringve a szobák közt is. Vagy el lehet bújni egy képernyő mögé, a saját világban ücsörögni?

Biztos, hogy valamennyire **újra (!) kell tanulni** a szülőnek, házastársnak, gyermeknek szánt, de már elfagyott, lerövidült mondatokat, szókorcsokat, mordulásokat. Akár akarjuk, akár nem. A kéréseket... A viták stílusát is... S átértékelni, szelídíteni a megszokott nyerési szándékokat, pozíciókat, testvéreid közt, felnőttekkel. Próbálni hálásnak lenni, az időközben levegőnek nézett, semmibe vett társért... Iránytanulás: **önmagunktól – mások felé**. És **Öfelé** is, hogy ne csupán megijedve, kunyerálva, alkudozva „imádkozzunk”, hanem végre **öleljük is meg Őt!** Szabad.

„Testvéreim – szólt végül **Paneloux atya**, jelezve, hogy befejezi –, az istenszeretet terhes szeretet. Teljes odaadást követel tőlünk, személyünk megvetését. De csak **Ő képes eltörölni a gyermekek szenvedését és halálát...**” (A pestis)

Zümmögnek a méhek a kertben a sovány kis virágok körül. S a madarak zengése! (Tudsz-e ilyet hallgatni?) Ideiglenesen félretolom a könyvhalmat a konyhaasztalon, csirkeaprólék-levest fogok főzni, sok zöldséggel. Meghív-nálak egy ebédre...

SÁRKÖZI SÁNDOR SP

...mert velem vagy, és az vagy, akinek a szelek és a tenger is engedelmeskednek."
(Boldog Celestina Donati)

„KÉRLEK, MONDD, HOGY NE FÉLJEK...

ALAPÍTVÁ:
1889

A sugárzó napsütés, az áradó nárcisz- és jácintillat ellenére nehéz, nyomasztó levegőjű tavasz érkezett hozzánk. A Tündérbert is bezárta kapuit. Azzal együtt, hogy itthon maradtunk, beköltözött hozzánk a világ. Miközben mindennapi feladatainkat végezzük, délelőtt iskolát nyitottunk, ahol az iskola által előkészített tananyagot igyekszünk erőnkhez mérten hiánytalanul átadni, vagy a nagyobbak esetében az átadást zökkenőmentessé tenni. Ez idő alatt a tanulás mélyebb értelméhez is közelebb jutottunk.

Mindig **tanulunk** és **tanítunk** egyszerre: haladva az iskolai tanmenetben, egyre több tapasztalattal járjuk a virtuális valóság még felfedezés előtt álló földrészeit. S miközben egész nap, gyerekek és felnőttek együtt válunk felfedezőkké, egymás szívébe rejtett tájait is mind több figyelemmel, mind jobban megismerjük. A **Jóisten** a leggondosabb **pedagógus**; az új ismereteket **gyakorló feladattal** osztja ki, hogy a megtanulandó emberismeret ne csak múlt, hanem **maradandó ismereteket** hagyjon maga után. A mostani vészterhes időkben sem hagy magunkra gondjainkkal, feladatainkkal, tanulnivalóinkkal. **Virágvasárnapi örömmel** kísérve érkezett meg hozzánk, valamennyi ott-hon maradt, vagy a szokásosnál gondterheltebb szívvel munkába siető emberhez. Nem hozott most barkát, körmenetet, kirándulást, közös kézműves vagy más közösségi, szabadtéri programokat, semmi mást nem hozott: **csak saját magát**. Így ezen a nagyhéten is velünk járja végig ijedt, aggodó, fáradt, küzdelmesen rögzös életünket, hogy elvezessen bennünket **húsvétjához**. Hétköznapjaink jó része a nagyhétig a **tanulás** körül forgott, megkerestük, letöltöttük az iskoláskorú gyermekeink számára a tananyagokat, a korosztályok szerint kialakított tanulócsoporthoz tettük a szükséges technikai feltételeket, amelyek a tananyag elsajátításában a gyerekek segítségére voltak. Ezután **alsósainkkal** közösen dolgoztunk, hogy elsajátíthassák az új ismereteket és elmélyítsék az ismétlésekben foglaltakat. Az **idősebbek** több önállósággal láttak munkához, miután lemásolták a szükséges tananyagot, ki több, ki kevesebb irányítás mellett tanult tovább. Délután is folytatódott a tudásgyarapítás, majd következett az elkészült **házi feladatok**, önálló munkák fényképezése, elküldése, a memoriterről videó készítése és feltöltése, a különböző tanulási felületeken

a szükséges ismeretfelmérő tesztekkel pedig leellenőrizhette ki-ki, mennyire tanulta meg, amit meg kellett.

Hála **Istennek**, hogy a betegségtől mind ez ideig megóvott bennünket, s csak arra kellett több figyelmet szentelnünk, hogyan szervezzük át a házból zajló életünket. A **gyerekek** nyitottak az új dolgokra, különösen akkor, ha olyan fáradtságos munkáról van szó, mint a **tanulás**. Talán nem olyan alapos a tanítás folyamata a mi kis házi iskolánkban, de az újdonság varázsa jótékony lelkesedést csepegtetett a mindennapi feladatokba. Itt még az is érdekes, hogyan nyitjuk meg (és nem ki) a **digitális tankönyvet**, hogy jobb gombbal vagy bal gombbal kattintunk a feladatra, s ha még **kamera** előtt kell felmondani az aznapi tudományt, az megkoronázza a napot.

A **tavasz** közeledtével megérkezett a jó idő, mindannyian nagyon vágyunk ki a szabad levegőre. Sokat megyünk ki az udvarra, játszani, futni, focizni, hintáznai, előkerültek a kérekpárok, gördeszkák. **Lelki életünk** is nyitottabb lett a **virtuális valóság** felé. Plébániánk **online közvetített szentmiséjén** tudunk részt venni, ami nagyon fontos a számunkra, ebben egyszerre tapasztaljuk meg a **Jóisten** határtalan szeretetének jelenvalóságát és azt, hogy egyházának tagjai vagyunk, annak ellenére, hogy lassan egy hónapja már, hogy nem jártunk az **Isten házában**. A **nagybőjti**, különösen a **nagyheti időszak** gazdag liturgiája sok kincsével ajándékoz meg bennünket ebben a rendkívüli helyzetben is. Bekapcsolódtunk a **Gyümölcsoltó Boldogasszony** ünnepe előtti imahadjáratba, vagy a plébániatemplomunkban zajló szentségimádásba.

Ahogy múlik az idő, a gyerekek egyre inkább hiányolják a **tanító nénit**, hiányzik a **tanárok napi figyelme**, tanácsai, ötletei, a **barátok társasága**, a nagy beszélgetések, baráti ölelések, összenevetések, az ismerősökkel való találkozá-

sokból fakadó a **nyugalom** és **biztonságérzet**, melynek magától értetődő jelenlétére csak most ébredtek rá ők is igazán. Családtagjaink, barátaink, jótevőink egyszerre kerültek tőlünk távolabb, mert nem találkozhatunk egymással, vagy csak futólag, korlátozottan, személyesen inkább csak pár szó erejéig. Ugyanakkor érzékenyebben, erősebben hordozzuk őket a szívünkben, s többet is gondolunk rájuk.

Az élet nehézségei leküzdésére hivatott munkánk, nap mint nap folytatott küzdelmeink, kidolgozott, korábban már bevált ötleteink által kialakított **biztonságérzetünk megingott**. Sokszor megrémít a felismerés, mintha több lenne a **félelem**, mint amennyit elviselni tudnánk, erősebb lenne az **aggódás**, mint amekkorát hordozni bírnánk. Saját erőnkbe, tevékenységeinkbe vetett bizalmunk és bizonyosságaink jelentős hányadát kell onnan elvonnunk és

egészen **Istenre** bízunk, felénk nyújtott két tenyerébe le-tenni. Hadd emelje az ő mindent elbíró, mindent befogadni képes szívébe, hogy ott végtelen szeretetében, azaz határtalan erejében megmerítve bízva újra ránk.

Engedtesse meg, hogy egy **fohással** fejezzem be, melyhez **Celestina anya** szavait hívom segítségül: **A te isteni szavad életet támaszt, erőt ad és fényt sugároz**. Ezért kérünk, **Urunk**, a te isteni szavad újítsa meg életünket, töltsön el erőddel és vezessen el mindnyájunkat feltámadásod fényével a járvány nélküli mindennapokba, ahol már sokkal nagylelkűbben cselekszünk, több szeretettel ápoljuk kapcsolatainkat, és szabadabban és pazarlóbban éljük meg azt az örömet, amelyet nekünk ajándékozol nap mint nap! Ámen.

TÓTH BORBÁLA PIARISTA NŐVÉR

Öregdiák oldalak

„A RENDBEN A MUNKA ÉS A HARC MEGELŐZI A KORONÁT.”

Ebben a rendkívüli időszakban úgy éreztük, nekünk is kötelességünk tenni valamit. Amikor felmerült, hogy a Magyar Piarista Diákszövetségnek milyen szerepe lehet a járványügyi helyzetben, többen úgy éreztük, hogy amit felvállalni készülünk, az nagy és felelősségteljes feladat.

Kalazanci Szent József egyik lelki mondása is tartja: „A **rendben a munka és a harc megelőzi a koronát**.” Így belevágtunk a szervezésbe. A munkacsoport rendkívül hamar megalakult, amelyben **dr. Oberfrank Ferenc** személyében kezdettől fogva szakmai támogatást is kapunk.

Számos felületen **felhívást** tettünk közzé, amelyben arra kértük a nehéz helyzetbe került, főként **idősebb diáktársainkat**, jelezzék, ha nekik maguknak vagy öregdiák ismerősüknek jól jönne a segítség, legyen szó bevásárlásról, gyógyszer kiváltásáról vagy bármi ehhez hasonló dologról. A **fiatalabbakat** pedig **önkéntes segítő munkára** kértük. Szeretném **mindenkinek** megköszönni az eddigi áldozatos munkáját, hiszen a munkacsoport és a segítőik nélkül ez az ötlet hamvába holt volna. Ők azok, akik a vállukra vették ezt a nemes feladatot. Felhívásunkra többen is jelentkeztek, de **továbbra is várjuk a rászorulókat és a segítőket jelentkezését**. Szerencsére a piarista közösségben maguktól is sikerült a legtöbbeknek megoldani a bevásárlást és a gyógyszerkiváltást. Noha eddig segítségért kevesen jelentkeztek, mégis jól eső érzéssel tölt el, hogy őket a lehetőségeinkhez mértén tudjuk támogatni. Legalább ennyire fontos, hogy többen jelentkeztek segítőnek és a munkacsoportunk is folyamatosan bővült, a **vidéki tagozatok** is bekapcsolódtak a munkába. Olyanok is szívesen vállalják, hogy számukra ismeretlen, a piaristaságban mégis ismerős idősöknek önzetlenül segítsenek, akik eddig kevésbé voltak aktívak.

Bizonyos szempontból még a feladat elején vagyunk. **Idősebb tagtársainknak** az is nagy segítség, ha **gondolunk** rájuk, **felhívjuk** őket, és néhány szóval tartjuk bennük a lelket. Rengeteg pozitív visszajelzést kapunk tőlük; különösen hálásak ezért. Ahogy a karantén egyre hosszabbra nyúlik, ez a feladatunk egyre hangsúlyosabb lesz; buzdítjuk őket, hogy bátran vegyék fel velünk a kapcsolatot.

A **diákszövetség** az elmúlt közel száz esztendőben megélt világháborút, kommunizmust, most pedig egy **világjárványt**. A történelem viszontagságai ellenére ma is él. Nem az alapszabály, nem az SZMSZ, de nem is a közgyűlések tartják életben. Hanem az az **önzetlen közösség**, amelyet mi alkotunk. A **húsvéti feltámadás** elgondolkodtatott azon, hogy ez a mostani **vészhelyzet**, nekünk is **lehetőség a megújulásra**. Hiszek abban, hogy sikerrel járunk. Remélem, hogy amint a járványügyi helyzetnek vége lesz, közösségeink újra megtelnek étellel és elmaradt programjainkat bepótolva, fizikailag is tanúságot tehetünk, hogy a **piarista családhoz** tartozunk.

BALÁZS SÁNDOR
ALELNÖK, A SEGÍTŐ MUNKACSOPORT VEZETŐJE

Kérlek, ha segítségre van szükséged vagy segítőnek jelentkeznél, bátran vedd fel velünk a kapcsolatot az alábbi elérhetőségeken:

E-mail: segitseg@mpdsz.piarista.hu
Balázs Sándor: +36 30 283 1923
Strommer Szilvia: +36 30 560 4667
Várgedő Tamás: +36 70 3914359

A LAPSZERKESZTŐ: LÉVAY IMRE SP

„Szívének szeretete három között oszlott meg: a rend, a katolicizmus és a sajtó között. Melyiknek jutott szeretetének nagyobb része? Bizonyára a két elsőnek, mert élete gazdag eredményét az első kettő élvezte, és élvezte. Az utolsót pedig szerette, mint eszközt, és eltántoríthatatlanul ragaszkodott hozzá” – írta Lévy Imréről barátja és titkára, Vámos Károly. Mindketten ahhoz a piarista generációhoz tartoztak, amely elsőként érzékelte a kapitalista gazdaság és a liberális eszmék társadalomátalakító erejét. Ők voltak az elsők, akik a modern kor kihívásaival a kor vívmányait fölhasználva próbáltak megküzdeni.

A TANÁR

Makón született 1842-ben, ahol édesapja szücsmesterként kereste kenyerét. Miután apja 1850-ben elhunyt, édesanyjának a legkisebb gyermek iskolázása nagy gondot okozott. Végül a jó képességű és szelíd természetű fiút plébánosa beajánlotta **kredenciárius** (szolgálgó) **diáknak** a **temesvári püspöki szemináriumba**, amelynek növendékei a piaristáknál tanultak. Onnan jelentkezett 1861-ben a **piarista rendbe**. Akkor választotta apja neve (**Kozák**) helyett édesanyja családi nevét (**Lévy**). A noviciátus után a gimnáziumot **Kecskeméten** folytatta, majd **Szegeden** és **Kolozsváron** fejezte be. Az érettségi után, 1865-ben **Vácon** kezdett tanítani.

Tehetségét előljárói is tisztán látták, így 1867-től a rend legkiválóbb iskolájában, **Pesten** tanított. Pedig eleinte diplomája sem volt, csupán 1871-ben tett az egyetemi képesítő bizottság előtt tanári vizsgát magyar, német, latin és görög nyelvből és irodalomból. „Már külső megjelenésében volt valami imponálóan megnyerő, arca és egész alakja mintegy visszatükröztette azt a belső harmóniát, amelyre ő egész életén át törekedett” – emlékezett vissza egyik tanítványa, **Illés József**.

Az önfegyelmet és önművelést egész életében tudatosan művelte. Elveiről előadásorozatot is tartott a piarista rend tagjaiból alakult **Horányi-körben**, és beszédeit 1872-ben nyomtatásban is közrebocsátotta **Kalobiotica vagy a szépelettan vázlata** címmel. Az volt a célja, „hogy ama szélsőségek közt, melyek a mai társadalmat és embert gyötrik, s melyek egyfelől az ember túlbecsülésére, másfelől pedig lealázására vezetnek, mint lehetne az egyensúlyt helyreállítani”. Foglalkozott filozófiai, erkölcsi, pedagógiai, szociális kérdésekkel, és kitért olyan új eszmékre is, mint az **egészségügyi tudatosság** és a **sajtószabadság**.

A LAPSZERKESZTŐ

Tartományfőnöke 1874-ben Lévyt veszprémi házfőnök-ké (rector) és igazgatóvá nevezte ki. Egy kedves anekdota szerint édesanyja ezen először igen elszomorodott, mert azt hitte, hogy a rektor **kántortanítót** jelent, mint a reformátusoknál, tehát fiát lefokozták. Valójában az ország talán legfiatalabb igazgatója lett, a legfiatalabb tanári kar élén. Az igazgató harminckét éves, a legfiatalabb tanárok, **Pintér Kálmán** és **Kiss Sándor** pedig mindössze húszévesek voltak.

A **veszprémi gimnázium** akkor még csak hatosztályos volt, de a helyi gimnáziumi bizottság által kezdeményezett gyűjtés oda vezetett, hogy 1884-ben megindult a 7., majd a 8. osztály. Lévy szívesen foglalkozott a helyi közélet jobbításával. 1876 nyarán elvállalta a **Veszprém** című „megyei hivatalos heti közlöny” szerkesztését. Munkájában segítségére voltak rendtársai, ő maga pedig közéleti témájú vezércikkeket írt, köztük olyan érzékeny témákról is, mint a **zsidókérdés**. „E fajnak erős árnyoldalai mellett oly erényei vannak, amelyeket nagyon, de nagyon szeretnénk, ha magyar népünk is bírna!” – írta 1880-ban, és többek között a zsidó gyerekek iskolai integrációját javasolta. 1884-ben úgy döntött, hogy **Veszprémi Közölny** néven kifejezetten **katolikus hetilapot** indít. „Erős a meggyőződésem” – írta Lévy az első számban –, „hogy a társadalomnak ezérfele megoldatlannak látszó kérdését egyedül a keresztény vallás és morál szempontjából lehet helyesen és megnyugtatólag megoldani.” 1887-ben távozott Veszprémből, és a **budapesti gimnázium** igazgatója lett, de a főszerkesztőségét megtartotta, egészen 1891-ig. A helyi munkát azonban **Meszes Polikárp** ferences és **Tölcsey Ferenc** piarista tanárok végezték.

A KATHOLIKUS KÖR

Budapesten Lévy – a tanítás és iskolaigazgatás mellett – új **hittankönyvek** írását tervezte. „A hittanár ne temesse magát a régi világ mohos könyvei közé, hanem haladjon az újabb korral, figyelje meg ennek minden árny- és fényoldalát, mert ... minden kor jogosan megkívánhatja, hogy alkalmas, korszerű módon javítsák meg” – írta a gimnázium értesítőjében. A **Veszprém** hasábjain már 1884-ben fölvetette, hogy „minden városban, minden faluban, ... katolikus kör alakulna, ... akik ugyanazon város vagy falu katolikus lakosainak anyagi és szellemi érdekeit volnának hivatva előmozdítani”. Amikor Budapestre költözött, meg is kezdte a **Katolikus Kör** szervezését. Céljuk az volt, hogy kaszinó jellegű társas összejövetelekkel, jótékonykodással és tanácsadással segítsék a katolikusok társadalmi érdekeit. Az **alakuló közgyűlést** a **budapesti piarista gimnázium** dísztermében tartották, majd 1889 őszétől a **szerviták** házában béreltek olvasótermet, játszótermet és irodát.

A „JÓZAN REFORMER”

1891 nyarán a magyar piaristák Lévy Imrét választották **tartományfőnöküké**. Bár külsőleg a rend virágzott, belsőleg súlyos válságot élt át. „A zűrzavar e korában, mely a hitnek hidegségét és közönyét, az erkölcsnek lejtőre jutását ... eredményezte” – mondta Lévy rendtársainak az 1894. évi káptalanon –, „kell ... a szerzetet külsőleg, belsőleg oly józan reformokra előkészíteni, amelyeknek segítségével, bármint végződjének is a társadalmi válságok, a tanítás és keresztény nevelés magasztos elvei ... megvalósulhassanak.”

A számára rendelt rövid idő miatt csak kevés terve valósult meg. Ezek közül a leglátványosabb a **növendéknevelés megújítása** volt. 1894-ben megnyílt a **kolozsvári**, a következő évben pedig a **budapesti Kalazantinum**, amelyekben a piaristák párhuzamosan végezhetek egyetemi és teológiai tanulmányaikat. Megvalósulatlan tervei közé tartozott viszont egy **rendi takarékpénztár** alapítása, **kártérítési per** indítása a rendet hűtlenül elhagyók ellen, egy **rendi illetan** és egy **átfogó rendtörténeti munka** kiadása.

Legkedvesebb terve egy piarista **„tan- és nevelésügyi” folyóirat** megindítása volt, amely **„Korszak”** címmel jelent volna meg, és céljaul tűzte ki „a katolikus és magyar szellemet ápolni, fejleszteni, óvni az iskolában, szellemi kapcsolatok lenni a rendtársak közt, őket figyelmessé téve a bel- és

külföld idevágó mozgalmára, irodalmára, szerzetes paptanárhoz illő módon”.

Minderre azonban már nem került sor. Lévy Imrét 1895 nagypéntekén **lázás betegség** verte le lábáról, mely hamar komolyra fordult, és május 20-án **halálát** okozta. Rendtársai és barátai döbbenet fogadták a hírt. „...derék szál tölgynek tartottunk mi téged, / Mink voltunk rajtad az ölelő repkények, / E kör az a fészek, melyet lombod védett, / S dalai az álmod szötte szép remények” – verselt rendtársa, **Kőrösi Albin**.

KOLTAI ANDRÁS

KÉPEK JEGYZÉKE:

1. Lévy Imre. Ellinger Ede felvétele, Budapest, 1890/1895 (PMKL, Kolozsvári Kalazantinum levéltára, Rendkormányzati kötetek, 1).

2. Lévy Imre megalapítja a Budapesti Katolikus kört. A kép jobb oldalán a pesti belvárosi templom és a piarista gimnázium, középen pedig a régi városháza látható. W. Lampl Mária festménye, eredetileg a Budapesti Katolikus Kör Molnár utcai székházában, részlet, 1943 (Piarista Gimnázium, Budapest).

3. Lévy Imre. Pándy Lajos festménye, 1927 (Piarista Gimnázium, Budapest).

DIGITÁLIS TÁVMÚZEUMOZÁS

Közelítsük meg pozitívan a jelenlegi kritikus állapotot: a járványügyi helyzet múzeumunk számára lehetővé tette, hogy egy olyan területen erősödjünk, fejlődjünk, tanuljunk, amelyre az elmúlt években a sok egyéb elfoglaltság, feladat mellett kevesebb energia, figyelem és idő jutott: ez pedig a digitális tartalomgyártás, a közösségi média elevebb használata. Úgyhogy beszámolónk elolvasása előtt, közben vagy után érdemes is követni, „lájkolni” a Piarista Múzeum facebook-oldalát. Itt ugyanis amellet, hogy gyűjteményünk legizgalmasabb műtárgyait, a piarista múlt érdekes személyeit és történeteit mutatjuk be, játékokkal és feladványokkal is előrukkolunk, más kulturális intézmények digitális anyagaiból is közzé teszünk ajánlásokat, illetve virtuális kamara- (avagy karantén-) kiállításokat készítünk.

A **nagyhét** alkalmából jelentettük meg facebook-oldalunkon *Speculum vitae – Krisztus szenvedése mint az élet tükrö* című digitális tárlatunkat, amelyen elsősorban a metszetgyűjteményünkéből válogatott gazdag képanyagnak köszönhetően **Jézus szenvedéstörténetét** elnézhetők, követhették végig a virtuális látogatók. Május elején **MP ΘΥ – Kegyes Iskolák Királynője** című digitális kiállításunk **Kalazanci Szent József** és a **piarista rend** Mária-tisztelete mellett különböző, **Szűz Mária** életét illusztráló metszeteket, illetve magyarországi zarándokhelyek gyűjteményünkben megtalálható kegyképmásolatait és azoknak a történeteit mutatta be. Ezek közül a legkülönlegesebbek talán azok a mariazeleli kegyzobrot, illetve a **Nagy Lajos** által adományozott kincstári **Madonna-kegykép** másolatát megjelenítő, bélyeg nagyságú, lenyelhető metszetek, a **Schluckbildek** (más néven **Esszettelek**), amelyeket a 18. században a népi gyógyászatban is használtak, és betegség esetén egyszerűen lenyelték őket. Még az is előfordult, hogy a különféle kórságokkal küszködő állapotok takarmányába keverték bele ezeket a gyógyító erővel felruházott miniatűr szentképeket.

Bár reméljük, hogy nem tart olyan sokáig ez a járványügyi időszak, azért további digitális kiállításokra is vannak ötleteink. **Kalazanci Szent József**, illetve más, szent életű piaristák metszétábrázolásaiból is szívesen készítenénk virtuális tárlatot, de **metszetgyűjteményünk** egy jelentős kollekciónak őriz az úgynevezett **Guckkastenbildek** is, amelyek szintén méltók lennének a bemutatásra. Ezek olyan, általában nagyobb méretű, színezett rézmetszetek voltak, amelyek híresebb épületek vagy éppen csatajelenetek, városi látképek panorámaképet ábrázolták különleges perspektivikus rövidülésben. A 18. században elterjedt **Guckkastenbildek** gyakorlatilag a fényképek, a mozi, a virtuális valóság előfutárai voltak, ugyanis különleges, **tükrös nagyító** (zograskóp) alatt erőteljes 3D-s hatást keltettek. Nem véletlen, hogy vándorló képmutogatók

jártak velük faluról falura, hogy aprópénzért a virtuális valóság mágikus élményében részesítsék a 18. századi embereket.

Mivel sajnos a **nemzetközi eucharisztikus kongresszushoz** kapcsolódó országos kiállítások megrendezése is kérdésessé vált, így még fontosabbnak tartjuk, hogy 2019 őszén megrendezett, **Az Egyház asztalánál – az 1938-as szentév és Okrutzky Erzsébet művészetének piarista vonatkozásai** című kiállításunk tartalmai a nyár folyamán digitálisan is elérhetővé váljanak majd.

A **digitális kiállítási anyagok** összeállításában nagy segítséget jelent, hogy a **Közgyűjteményi digitalizálási stratégia** keretében 2018 óta együttműködési szerződésben állunk a **Forum Hungaricum Kft**-vel, amely ingyen és bérmentve digitalizálással foglalkozó **archivátorokat**, illetve a munkához szükséges **eszközöket**, professzionális szkennert és számítógépeket bocsát rendelkezésünkre. A program keretében bedigitalizált tartalmak a **www.mandadb.hu** és a **www.europeana.eu** oldalakon is elérhetővé válnak. Az elmúlt fél évben **Helmecci Boglárka** és **Herczeg Noémi** kolléganőinknek köszönhetően szuper képminőséggel és igényes tárgyleírásokkal, a több mint 1000 darabos **metszetgyűjteményünk** teljes anyaga is digitalizálva lett.

Az idei évben gőzerővel készültünk **Kegyesség és RAJZtudomány – Építészek, rajztanárok, illusztrátorok, karikatúristák: öt évszázad piarista rajzművészei Mösch Lukácstól Szakál Ádámgig** című valóságos kiállításunkra, amelynek április közepén lett volna a megnyitója. Rendkívül izgalmas téma, amely nagyon gazdag és szerteágazó képanyagon keresztül mutatja be, hogy a 17. század végétől kezdve számos magyar piarista a **rajzművészet** terén is komoly tehetségnek bizonyult. Többen illusztrálták az általuk írt filozófiai, matematikai vagy éppen történelmi tanári kézikönyveket, sőt a 18-19. század folyamán komoly **építészek, tervezők** is akadtak a magyar piaristák között. Ilyen volt például **Hanghe Jácint**, aki a **privigyei piarista templom** újjáépítéséhez készített terveket az 1740-es években. A rend tagjai úttörő szerepet játszottak a barokk kori Magyarországon a mértani és építészeti rajzoktatás elméleti és gyakorlati kidolgozásában, megvalósításában. 1763-ban ők hozták létre **Szencen** az ország első, műszaki és gazdasági tudományokkal foglalkozó **szakiskoláját**, majd az 1777-es **Ratio Educationis** előírása után számos városban elsőként szervezték meg a **rajziskolákat**. Nem véletlen, hogy 1760-tól a 19. század közepéig a **piarista novíciusok képzésének** szerves része volt

a **mértani rajz** oktatása is, ahogy erről a levéltárban megőrzött tervrajzok és térképek hosszú sora is tanúskodik. Voltak aztán néhányan, akik növendékeik után is vissza-visszatértek a rajzművészet-hez, ennek köszönhetően többen is megörökítették a 19. század közepén az akkori **magyarországi piarista épületegyütteseket**. A 20-21. század rajzoló piaristáit már inkább a **humor** inspirálta, hogy ceruzát vagy tollat ragadjanak. A 20. század első felében **Agárdy Gyula** készített kiváló „tanári kari karikatúrákat” rendtársairól, illetve jelentősebb rendházi eseményekről, amelyek komoly történelmi forrásértékkel is rendelkeznek. De a 21. század sem maradt az illusztráció, illetve a karikatúra műfajában jeleskedő piarista nélkül: **Szakál Ádám** 2003 óta illusztrálja a **budapesti Piarista Gimnázium** diáknaptárát és csal mosolyt rajzaival a diákok és szülei arcára.

Nagyon bízunk abban, hogy az ősz folyamán megvalósíthatjuk kiállításunkat, és újból fogadhatunk személyesen is látogatókat. Addig aperitifként, ízelítőként **facebook-oldalunkon** is megosztunk majd kedvcsináló tartalmakat. Apropó: ugye már követik, követitek oldalunkat? ☺

BORBÁS PÉTER

PIAROK PAPIRIPARA A PIARISTA MÚZEUM KARIKATÚRAPÁLYÁZATA

Kedves Diákok!

A **Kegyesség és RAJZtudomány** című kiállításához kötődően a **Piarista Múzeum karikatúrapályázatot** hirdet. Az alkotások témája lehet a piarista rend, illetve az iskolák múltjához vagy jelenéhez kötődő érdekes, jelentős esemény vagy személyek humoros grafikai megfogalmazása. Izgalmas lenne, ha a jelenlegi helyzetre reflektáló, a digitális oktatást vagy a karantént megjelenítő alkotások is születnének.

Egy pályázó **több művel**, de akár **képregényszerű rajzszorozattal** is pályázhat, technikai megkötés nincs. A rajzokhoz érdemes egy-két mondatos **magyarázatot** is csatolni, főleg ha nehezebben értelmezhető, „belső poénról” vagy sajátos iskolai témáról, eseményről szól az alkotás. A rajzokat **szakmai zsűri** fogja elbírálni, a kiválasztott alkotások a kiállításon, illetve **facebook-oldalunkon** is megjelennek majd. A pályázat **részletesebb kiírását** megtaláljátok a <https://muzeum.piarista.hu>, illetve a www.piarista.hu oldalakon, de iskoláitok honlapjait is figyelhetitek majd.

Díjazás

(az alkotás öröme és a megjelenési lehetőség mellett):

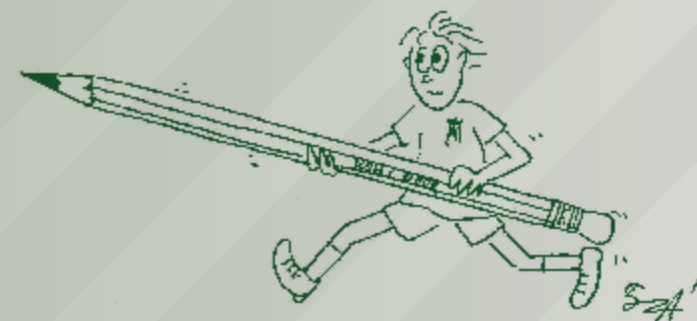
- I. helyezés: 20.000 Ft**
- II. helyezés: 15.000 Ft**
- III. helyezés: 10.000 Ft**

A helyezést el nem ért, de kiemelkedő pályamunkáknak, illetve pályázóknak pedig a **Piarista Ajándékolt** ajánl fel **különdíjként** tárgyi jutalmakat.

A pályaműveket első körben **digitálisan** (befotózva vagy beszkennelve) küldjétek el a muzeum@piarista.hu e-mail-címre.

Beküldési határidő: 2020. június 10.

PIARISTA MÚZEUM

HOGYAN AJÁNLHATOM FEL?

◀ **ONLINE:** ESZJA online kitöltő program segítségével

POSTAI ÚTON: a 19EGYSZA jelű nyomtatványon, amelyet lezárt borítékban az adózó állandó lakcíme szerinti illetékes NAV címére kell megküldeni. A Piarista Alapítvány adószámával és a Magyar Katolikus Egyház technikai kódjával kitöltött 19EGYSZA nyomtatvány letölthető a Piarista Alapítvány honlapjáról: <https://alapitvany.piarista.hu/>

ADÓSZÁMUNK: 19013598-1-41

Adóbevallástól függetlenül már MOST is beadható.

VÉGSŐ HATÁRIDŐ: 2020. május 20. (szerda)

NYILATKOZOTT

**Köszönjük,
hogy támogatja
szolgálatunkat!**

TÁMASZNYÚJTÁS

KÖZÖSSÉGÉPÍTÉS

MIRE FORDÍTJUK?

TEHETSÉGGONDOZÁS

